

ஸ்ரீ:

பேருளாளன் பெருந்தேவித்தாயார் திருவடி ளேசரணம்
ஆழ் ாரெம்பெருமானாஜீயர் திரு டிகளே சர ம்

பரமபுருஷனுடைய ப்ரதிவஸ்துபூர்ணத்வத்தைப் பற்றி
ஹ்ரு தேசிகன் முதலான பூருவா சாரியர்களின்
திருவுள்ளத்தை விளக்கிக் காட்டவல்ல

அ த ப த ச க தி

ஸ்ரீ காஞ்சி பிரதிவாதிபயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர்

இயற்றியது.

ஃலோ தேசிகவந்தமாலாத்விதீய புஸ்தகவிமர்சருபம் தம
ஸகலவிபுதாபிநந்த்யம் ஸததம் ஜேஜேது ஜகதி க்ருதிர் நம்

முகல் அத்யாப .

பரம புருஷனொருவனுள்ளனென்பதையும் அவனுடைய
ஸ்வரூபரூப குணதிகள் இப்படிப்பட்டவை யென்பதை
யும் நாம் சாஸ்த்ரங்களைக் கொண்டு அறிகிறோமேயல்லது
வேறு எதனாலும் அறிகின்றிலோம். அதிந்த்ரியமான
விஷயங்களில் நமக்கு சாஸ்த்ரமே கைவிளக்கு. அல்பஜ்ஞர்
களான நாம் சாஸ்த்ரங்களில் நேராக இறங்கித் தத்துவங்
களையும் மகிமங்களையும் உணர உரிமையுடையோமல்
லோம். * சாஸ்த்ரஜ்ஞாநம் பஹுக்லேசம் புத்தேச் சலந
காரணம், உபதேசாத் ஹரிம் புத்த்வா * என்று சாஸ்த்ரமே

அப்புத சக்தி

ரட்டின ட்டனையிலே தத்வதர்சிகளான மஹாப்ராஜ்ஞர் கள் வெண்ணெய் க ந்து திரட்டியெடுத்துக் கொடுக் குமாபோலே லலிதமாக எடுத்துரைத்து வைக் அது கொண்டு உணரவே நாம் அதி ரரிகள் எதிலும் எ ிகும் ஸம்ப்ரதாய பேத மென்று ஒன்று தோன்றியிருப்பதனால் இன்ன ம்ப்ரதாயஸ்தர் இன்ன ஆசார்யருடைய ஸ்ரீ ஸூக்தி னையே நிதியா க் கொள் தென்றும் அவற்றையே போஷித்துப் பேசுவதென்றும் ஒரு பத்ததி இருப்பதனால் அ வர் ள் தம் தம் ஆசார்யருடைய ஸ்ரீ ஸூக்தி ளில் த்திருக்கிற ம்பி கயினால் திருப்பித்திருப்பி ஸ்வமதத் தயே லிதா வெளியிட்டு் கொண்டு காலக் கழிக் கிறார் ள். இந்த மருமத் த யாரோ சில மஹா மேதாவி களே ண்டு இப்படி பக்ஷபாதி ளாய்ப் பேசியும் எழுதி யும் போருகிற ர் ளின் ரர்த்தை ளில் ரம் செவி கொடுக் வோ ண் செலுத்தவோ த ரது; மத்யஸ்தர் களான ஆசாரியர் ளின் திருவாக்குக்களைக் கொண்டே தத்து த்தை உணரவேணும் என்று துணிந்து விவாதி ளான இரண்டு ம்ப்ரதாயஸ்தர்களு ிகும் பொது ரக ிள்ள ஆசாரியர் ளின் ஸ்ரீ ஸூக்திகளையே கொண்டு தத்வநிஷ் ர்ஷம் செய்கிறார்கள். இதுதான் ராஜமார்க்கம்.

உபய ம்ப்ரதாயஸ்தர் ளுக்கும் பொது ரகச் சில ஆசாரியர் ள் உ மறிய விளங்குகின்றார்களன்றோ. ஸ்ரீ பாஷ்ய ரார் கூரத்தாழ் றான் பட்டர் ச்ருதப்ரகாசிகா சார்யர் என்னும் மஹாசார்யர்கள் பொதுவானவர்க ளென்பது நிர்விவாதம் விவாத க்ரஸ்தமான விஷய களை மத்யஸ்தத்ருஷ்டியுடன் நிஷ்கர்ஷிக்கவேண்டும்போது மேற்குறித் த மஹாசார்யர்களின் ஸ்ரீ ஸூக்திகள் எப்படி யுள்ளன? என்று விமர்சிப்பதே ப்ராமாணிகர்களுக்கு

உற்றது. அர்களின் திவ்ய ஸூக்தி ளில் 'ஸ்பஷ்டமா த் தெரியாத விஷய' ளிருந்தா' அற்றில் அ ரர்கள் தம் தம் [அஸாதாரண] ஆசாரியரின் ஸ்ரீ ஸூக்தி ளைக் கொண்டு தெளிவுபெறலாம். பொதுவான ஆசாரியர் ளின் திரு ராக்குக்களில் ஸ்பஷ்டமா வும் ஸுஸ்பஷ்ட மா வும் விளங்குகின்ற விஷய' ளிற்கூட ஏகதேசி ளின் அபிப்ராயத்தையே திடமாகக் கொண்டு போராடு வதென்பது விவேகிகளின் பணியாகுமோ ?

சிலருடைய கொள்கை என்னவெனில் மற்றையா சாரியர்களின் திருவாக்குக்கள் எப்படியாவது இருக்கட் டும்; அவற்றைப்பற்றி நமக்கு விசாரமே வேண்டா; நமக் கொன்று வாய்த்த அஸாதாரண ஆசாரியருடைய திருவா' கில் ஸ்பஷ்டமாக எவ்வண்ணம் வெளிவந்துள்ளதோ அவ் வண்ணமே தான் ராம் கொள்ளவேண்டும் என்பதாக. இக்கொள்கையத் தப்பென்று நாம் சொல்லலாகாது. ராசார்ய பக்தியின் னம் விள'குமிதில். ஆனால் இத்தைய கொள்கை ரஹஸ்யமா ஸ்'ருஹத்தினுள்ளே போற்றத் தகுமே யன்றி ஸதஸ்ஸூக்குப் பயன்படாது. விவாதம் வினையாத வளவில் கேட்பமே. விவாதம் வளர்ந் திட்டால் ஸ்வாசார்ய ஸூக்தியென்கிற அபிமானத்தை கொ கு தூரத்தில் விலக்கிவைத்திட்டு பொதுவான ஆசாரி யர்களின் ஸ்ரீ ஸூக்திகளை மாத்திரமே தஞ்சமாகக் கொள்ளே னும்.

இனி ப்ரக்ருத விஷயத்திற்கு வருமே ராம். எம்பெரு மான் ற'கும் நிறைந்த பரஞ்சோதி யென்று உல மனைத் தும் உணரும். ருதரிய ஸ்ரீர்'குமிராய்க் ர'தெங்கும் பரந்துறையும் ஒருதனி ரய மென்றால் உன் பெரு மக்கு

அளவாமோ? என்று போற்றுகிறார்கள் பக்தர்கள். அணுவான பதார்த்தங்களினுள்ளும் பகவான் நிறைந்துள்ள என்பது வேதாந்திகளின் கொள்கை. (1) உட்புறம் வெளிப்புறம் என்று இரண்டிடங்கள் பகுத்து வகுத்துக்காட்டக் கூடிய பொருள்களாயிருந்தால் அவற்றில் உள்ளேயும் புகுந்துள்ள என்று ஒப்புக் கொள்ளலாம். அணுபதார்த்தங்களுக்கு இங்ஙனே பகுத்துக் காட்டக்கூடிய நிலைமை இல்லாமையால் அப் பொருள்களின் பகவான் உள்ளேயுள்ளான் என்று ஒப்புக் கொள்ள இயலாது என்பது ஒரு ஆசேஷம். (2) உள்ளேயுள்ளான் என்று ஒப்புக் கொள்ளக் கூடிய விடத்திலும் பகவான் தன்னுடையஸ்வரூபம் அவ் எவுண்டோ அவ்வளவும் அடங்க வியாபித்துள்ளான் என்று இசையத்தகாது; ஏனென்றால் ஒரு வஸ்துவினாலேயே பகவானது ஸ்வரூப மடங்கலும் அடங்கிப் போகுமானால் மற்றும் உலகிலுள்ள அபரிமிதங் ளான வஸ்துக்களிலும் அந்த ஸ்வரூபம் வியாபித்திருக்க வேணுமல்லவா? அதற்கு அவகாசமில்லாமற் போகுமே. ஒரு உதாரணத்தனக்குள்ள பொருள் னை யெல்லாம் ஒரு யாசனுக்கே பூர்த்தியாகக் கொடுத்துவிட்டால் எப்படி? மற்றுள்ள பல யாசகர்களுக்கும் கொடுக்கச் சரக்கு இருக்கே ணுமே; (அது போல) பவானும் தன் ஸ்வரூபத்தை நிச்சேஷமாக ஒரு வஸ்துவினாலேயே நிரப்புகிறனென்றால் இது எப்படி ஸம்பவிக்கும்? மற்ற வஸ்துக்களுக்கு என்ன கதி? ஒவ்வொரு வஸ்துவினும் நிச்சேஷமாக நிரம்பியுள்ளானென்கை பொருந்தமாட்டாது. ஒன்றில் நிச்சேஷமாக நிரம்பி விட்டால் மற்றொன்றிலிருக்கப் பரஸுத்தியேது? ஆகவே வஸ்துதோறும் பகவத் ஸ்வரூபம் நிச்சேஷமாக நிரம்பியுள்ளதென்று கொள்ளத்தாது என்பது மற்றொரு ஆசேஷம்.

இவ்விரண்டு ஆசேஷபங் ளும் இன்று நேற்று உதித் தவையல்ல; நெளாகையுண்டு இவற்றை நமது பூருவாசாரியர் ள் நன்கு ண்டித்துள்ளார்கள். ஸுஸ் பஷ்டமாகக் கண்டித்திருப்பவர் ச்ருதப்காசி ரசார்யர். எங்ே எவ்விதமாகக் கண்டித்திருக்கிறாரென்பது பற்றி மேலே மூன்றாமத்யாயத்தில் விவரிப்போம். அது நிற்க.

மேலே விவரித்த இரண்டு ஆசேஷபங்களைக் கூசாமல் பேசவல்லவர்கள் யாராயிருக்க வேண்டு மென்பதைச் சிறிது விமர்சிப்போம். பகவானுக்கு ஒப்புயர்வற்ற சக்தி விசேஷ முண்டென்பதைப் பொறுக் கில்லாதவர்களே இந்தக் கஷ்டங்களைக் கிளப்பவேண்டும். பகவான் அத்து சக்தியுட்கன் என்றும் அடித டநாஸமர்த்தன் என்றும் பிரமாணிகள் கூறுவதை அஞ்ஜலிபந்தத்துடன் ஏற்க ல்ல ப்ரமாணிக டேதாந்தி ள் இப்படிப்பட்ட கஷ்ட னைக் கிளப்ப ஒருபோதும் நினையார் ள்.

இந்த வ்யாப்தி விஷயத்தை அல்லது ப்ரதிவஸ்து பூர் ணத்வ விஷயத்தை விட்டிட்டு வேறு சில விஷயங்களை யெடுத்துக்ொள்வோம். ஸகல ப்ரபஞ்சங்களுக்கும் பக வானையே காரணபூதனாகக் கொள்ளுகிறோம். உலகில் ஒவ்வொரு கார்யவஸ்துவுக்கும் மூலகைப்பட்ட காரணங் கள் வேண்டியிருக்கின்றன; 1. உபாதாநகாரணம் 2. ஸஹ ரரி காரணம், 3. நிமித்த காரணம். ப்ரபஞ்ச ஸ்ருஷ்டியில் இம் மூலகைக்காரணமும் பகவானொருவனே யென்று மறைமுடி அறுதியிடுகின்றது. ஒன்றுக்கே மூலகைக் காரணத்வமும் எங்ங்னே பொருந்தும்? உலகில் இப்படி யுள்ள ஒரு வஸ்துவையாவது உவமையாக எடுத்துக்காட்ட முடியுமோ? முடியாதே. உலகிற் காண்கிறபடிதானே பக

அத்புத க்தி

ராஸிடத்தில் ஸமந்விதமா வேணும். ஒருவனே மூவ க்
காரணமுமென்று அனம்பத்தமா ப்படிச் சொல்லுகிறீர்
கள்? என்று டேட்டால் பகான் அத்புதசக்தியுத்தன
யாலே அப் பரம புருஷனிடத்தில் எதுவும் ஸமந்விதமே
அனம்பத்தமானது ஒன்று மில்லை என்கிற விடை தவிர
வேறொன்றும் சொல்லக்கில்லாந் தே தாந்திகள் தே தாந்த
தேசிகனும் இதே விடையத்தான் விடுத்தருளுகிறார்;
அத்புதசக்தத்தில் * புரிஸ பஹாண ஸரீரோ * என்றச்லோ
கத்திற்கு நம்முடைய கிரிவான வியாக்கியானம் உலம்
பவியுள்ளது; வியாக்கியானமே வேண்டா; மூலமே
போதும். * வஹஸி நிமித்தத்தணம் வி அப்புய ஸத்தீ
வஹஸி நிமித்தத்வமபி அத்புதசக்தி: * என்றன்றோ ச்லோ
முள்ளது. அத்புத சக்தியோகத்தாலே இவை கூடும் -
என்றன்றோ நிர்வஹிக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீ பாஷ்யகாராதி
ளுக்கும் இந்த அத்புத சக்தியோகமே சாஸ்த்ரார்த்த நிர்
வாஹங்களுக்குக் கைகொடுக்கின்றது. ஆகவே தான்
'ஸகலவஸ்து விலக்ஷணஸ்ய சாஸ்த்ரைக ஸமதிகம்யஸ்ய
அசிந்த்ய-அப்ரமேய-அத்புதசக்தியுத்தஸ்ய பரஸ்ய ப்ரஹ்மண: '
என்று அடிக்கடி அருளிச் செய்யப்படுகிறது. மேற்
குறித்த வாக்யங்கள் ஸ்ரீ பாஷ்ய தீப ஸாராதி ில் நூற்றுக்
கணக்கான இட ில் காணலாகும்.

* பரா அஸ்ய சக்திர் விவிதை ச்ருயதே * என்பது
முதலா சுடர்மிசு சுருதிவாக்கியங்கள் ப பல. இவற்
றால் ப வானுடைய சக்தி அத்புதமானதென்று நிரூபிக்கப்
படுகிறது. அப்படிப்பட்ட சக்தி அவனுக்கில்லை யென்று
ப்ராமாணி ரொரு ரும் ரய்திறார் இத்த சத்தியை
இசைந்தா விருத்த ஸமுச்சயங்ொள்ளும் பேதாபேத

வாதிகளான பாஸ் ராதிகளின் ராதமும் உபபந்மா
 ண்டி ரும் என்று ஒரு அசட்டுவாதம் கிளம்புகிறது.
 இதைச் சிறிது விமர்சிப்போம். பேதாபேத வாதிகள் ப
 வாணுடைய அப்புத சக்தியோகத்தை உபஷ்டம்பகமாக
 கொண்டா தங் ஞுடைய ராதத்தைக் கிளப்பி யிருக்கிறார்
 ள்? இல்லையே. ஆகவே இந்த ப்ரதிபந்தி எப்படி விளைச்
 செல்லும். அர்த்த மற்ற இப்படிப்பட்ட ஆபாதனங்களி
 னால் சில அறிவிலிகளை வஞ்சிக்கலாமே பொழிய விடு கி
 களிடம் சிலைச் செல்லக்கூடிய வார்த்தையே அன்றிது.

இரண்டாம் அத்யாயம்

ஒன்று பாருங் ள்; ஸ்ரீரங்கத் த ர மென்ன மாட்
 டோம்; நரத் த ஸ்ரீரங்க மென்ன மாட்டோம்; ஐச் ரீ
 யத் த தாரித்ரியமென்ன மாட்டோம் தாரித்ரிய, ராத
 ஐச் ரீயமென்ன மாட்டோம். த்வேஷத் த ஸ்ரீரங்க
 மென்ன மாட்டோம் ஸ்ரீரங்கத் த்வேஷமென்ன மாட்
 டோம்; விஷத்தை அம்ருதமென்ன மாட்டோம் அம்
 ருதத் த விஷமென்ன மாட்டோம்; நிழலை வெய்யிலென்ன
 மாட்டோம் வெய்யிலை நிழலென்ன மாட்டோம். ஆனால்
 நம்மாழ்வார் திரு ஸ்ரீரங்கமொழியில் சேராதவற்றையெல்லாம்
 சேர்த்துச் சொல்லி யேத்துகிறார் * நல்கு வஞ் செல்வும்
 நரகம் ஸுவர்க் முமாய் வெல்படையும் ட்டும் ஹிதமுமமுத
 முமாய் * கண்ட விற்பம் துன்பம் லக்ஷ் னும் தேற்ற
 முமாய் * நகரமும் நாடுகளும் ஞானமும் மூடமுமாய் *
 புண்ணியம் பா ம் புணர்ச்சி பிரிடு ன்றியையாய் என்
 றிப்படி வாய் வந்தபடி யெல்லாம் பேசியுள்ளார். இப்
 பதிகத்திற்கு நம் தேசி ன் அப்புதமானச் சீலோகமிட்டருளு

அத்புத சக்தி

கிருர்:— * ஸம்பத்தாரித்ரயபாவாத் அகடித கடநம் ப்ராஹ்
க்ருஷ்ணம் சடாரி: * என்றருளியுள்ளார்.

இங்கே புத்திமான்கள் சால விமர்சிக்க வேண்டிய
துண்டு; * நல்குரவுஞ் செல்வுமென்கிற இத்திருவாய் மொழி
யில் * வன்சரன் சுரர்க்காய் அசுரர்க்கு வெங்கூற்றமுமாய் *
என்பதும் (8) ஒரு பாசுரம். பகவான் தைவப்ரக்ருதி
களுக்கு சரண்யனாயும் ஆஸுப்ரக்ருதி ளுக்கு ம்ருத்யு
வாயுமுளன் என்று இப்பாசுரத்தில் ஸ்பஷ்டமாகக் கூறப்
பட்டிருக்கிறது. உலகில் ஒரு மனிதன் சிலர்க்கு நல்லன
யும் சிலர்க்குத் தீயனாயிருப்பதை எங்குங்காணுகின்றோம்.
இப்படியிருப்பதற்கு ஒரு அகடிதகடநாசக்தி வேண்டிய
அவசியமேயில்லை. இதுபோல பகவானும் நல்லார்க்கு
நல்லனய்த் தீயார்க்குத் தீயனாயிருக்கிறானென்பதில்
அகடிதத்வமென்பது சிறிதுமில்லை சிலரிடத்திலே நல்
கூரவையும் சிலரிடத்திலே செல்வத்தையும் தருகிறான்;
சிலர்க்கு நரக ப்ராப்தியையும் சிலர்க்கு ஸ்வர்க்க ப்ராப்தி
யையும் பண்ணி வைக்கிறான். என்றால் இதில் அளம்
பாலிதத்வசங்கைக்கு உதயமேயில்லையன்றோ. இத்திரு
வாய்மொழியை இப்புடையிலே நிர்வஹிப்பதில் என்ன
அருமை. ஒன்றுமில்லை. அம்பெருமான் இப்படியாக
வுள்ளானென்று சொல்லுவதனால் அநுபூதிய அகடித
க! நாஸாமர்த்தியம் விளங்குகைக்கு ப்ராஸக்தி யேது.
சேராதவற்றைச் சேர்ப்பிக்கவல்ல சக்தி பகவானுக்குக்
கிடையவே கிடையாதென்பவர்கள் இங்கே இரண்டு
விஷயங்களுக்கு விடை கூறவேண்டும். (1) * அகடித
க! நம் ப்ராஹ் க்ருஷ்ணம் சடாரி: * என்று ஸ்வாமி தேசி
கன் ஏன் அருளிச் செய்தார்? (2) இந்தத் திருவாய்

இரண்டாவது அத்தியாயம்

மொழியில் அகடித : நா சக்தியைக் கொண்டு கூறவேண்டிய விஷயம் என்ன இருக்கிறது? வர்ஷசதமானாலும் இவ்விரண்டு கேள்விகளுக்கும் ஆர்ஜவத்துடன் விடையிறுக்க பகவத் சக்தி வித்வேதிகள் அசக்தரே. இப்பதிகத்தினால் ஸர்வநியந்த்ருத்வம் அநுபவிக்கப்பட்டதென்று அருளிய ஆறுபிரப்படியாகிரியரான பிள்ளான் வழியிலே நின்று ச்லோகமிடாமல் நம்பிள்ளை திருவடிகளின் வியாக்கியானங்களை : ஸேவித்து அந்த வாஸநையாலே * அகடித கடநம் ப்ராஹ்* என்றருளிச் செய்த தேசிகனுடைய திருவாக்கு இவ்விடத்தில் அநுபாதேயமே யென்று பலர் வாயில் கேட்டிருக்கிறோம்; அந்த விடையோ அதற்குப் பர்யாயமான விடையோ தவிர வேறு வெளிவரப் பரஸக்தியுண்டோ? உண்டெனில் அருளலாமே; அப்போது சாஸ்த்ரார்த்த மருமங்களெல்லாம் தன்னடையே வெளிவந்து திருமே. ப்ராஸங்கிகமான விது நிற்க.

பகவானுடைய ஸ்வரூபம் ஒவ்வொரு வஸ்துவிலும் நிச்சேஷமாக நிரம்பியுள்ளதென்று கொள்ளுகிறவிதில் என்ன விபத்து வந்திட்டது? பரம கிருபையுடனும் சாந்தியுடனும் விடையிறுக்கவேணும். நாம் கேட்கிற கேள்வியை நன்கு வாங்கிக் கொண்டு விடையருளவேணும். தூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளுள்ளன. ஒவ்வொரு திருப்பதியிலுமுள்ள மூர்த்திகளொவ்வொன்றிலும் பகவானுடைய ஸ்வரூபம் நிச்சேஷமாக நிறைந்துள்ளதா இல்லையா என்று கேட்கிறோம்; மற்றவற்றில் பகவத் ஸ்வரூபம் எப்படியாவது இருக்கட்டும். ஆங்காங்கு பக்தர்களால் ஆரதிக்கப்படுகிற திருமூர்த்திகளை யெடுத்துக் கொள்வோம். இவற்றிலும் ஸ்வார்த்தயஜந மூர்த்திகளை விட்டுப் பரார்த்தயஜந மூர்த்திகளை மாத்திரம் கொள்வோம். இவற்றிலும் திவ்ய

தேச'களி' திகழும் திருமூர்த்திகளையே டொள்வோம்
அவ் ளவும் வேண்டா; கோயில் திருமலை பெருமான்
கோயில் என்று சிறப்பித்துக் குலா ப்படுகிற மூன்று
திருப்பதிகளிலுள்ள திருமூர்த்தி னையே கொள்வோம்.
ஸ்ரீரங்கநாதனிடத்தில் [மூலமூர்த்தியில்] பகவதஸ் ரூபம்
சிச் சேஷமா நிரம்பியுள்ளதா இல்லையா? என்று கேட்
கிறோம். திசை ள் தோறும் மருளமருள விழித்து நில்
லாமே தெளிந்து நின்று விட மருளவேணும் ஸ்வாமி
தேசின் அருளிய அற்புதமான ச்ரீ மொன்று * பக்த
ஸ்ய தா வசிகோ: பரிபாலாய இத்யாதி. இதன்
சொல்லப்படுகிற தென்னில் * எ'குமுளன் ண்ண
னென்ற மனை' ரய்ந்த இரணியன் தூண்ப்புடப்
பதற்கு முன்னே எம்பெருமான் மூவுல'திலும் ஒவ்
வொரு ஸ்தலிலும் [ஒவ் கோரிடத்திலும்] ஸிம்ஹரூபி
யா ஆடு சித்து விட்டதாகும் இரணியன் தட்டி
ஒரு தூணையே யாதலா' அ'த டொருதூணி' நின்று மாத்
திரம் ஒரு நர ஸிம்ஹமூர்த்திமாத்ரமே டெளிவந்தபடியால்
மற்ற லப் தேச' ளிலும் ஆடு சித்த பல கோடி
தூருயிரம் நரஸிம்ஹமூர்த்திக்' இன்னமும் அப்படியே
மஹாவாஞ் செய்வதா லும் 'ரதிக்கப்பட்டிருக்கிற .
இத அதி ரத மென்று சொல்லிவிட்டா' ஸ்வாமி'கு
அஸாதாரணமா லுள் ஏற்றம் போய்விடும் ஆளவந்
தார் பாஷ்ய ரார் முதலானாரு'கூட அதி ரதி ளே;
நம் தேசி னொரு ரே அதி ரடி யா தேசி ர் என்று
சாற்றிய பிற இன்று அத்ய ம டய ரா து. ஏற்
டு எனே ஆவிர்ப்பகித்த நர ஸிம்ஹமூர்த்தி'க்கும் ஐயாவீ
ர்ப்பாணம் பண்ணுகிற ஸிம்ஹ மூர்த்தி ளுக்கும்
வாசியுண்டோ? என்ப தயும் சேர்த்து' டொண்டு விடை

யிறுக் கேணும். பூராஸ மி லி டி லா லா டி பூ டி த ந ஸா . ஒரு ஸ்ரீரக்ராதனிடத்திலேயே பத் ஸ்ரூப மடங்கலும் அடங்கி விட்டால் மற்றும் திருமலை பெரு மாள் ராயிலிலுள்ள மூர்த்திகளிலும் வியாபிப்பதற்கு 'வஸூபமி'லா மயாலே ஸ்ரீரக்ராத மூர்த்தியில் பவத் ஸ்ரூபத்தின் ஸ்வல்பபாந்தான் உள்ள தென்று உரைக்க வேணும். எந்தத் திருமூர்த்தியைப்பற்றிக் கேட்டாலும் இப்படியே தான் விடையிறுக் வேண்டிய தலைவியா யிற்று பகவத் சக்திவித்வேவிகளுக்கு. பத் ஸ்வஸூபம் அரகுறையாக இருக் ப்பெற்ற மூர்த்தி னையே இர ள் தொழுதுவரு தாகத் தேறிநின்றது

ஸ்ரூபம் ஆகா'கு அரைகுறையா இருந்தாலும் ஒவ்வோரிடத்திலும் பரிபூர்ணசக்தி'கு அணுமாத்திரமும் குறையே கிடாயதென்று ரா'ள் இசுகுறேமே யென்று இர'ள் சொல்லக் கூடும். இது அர்த்தமி'லாதார்த்த வ்யாப்தனுக்குப் ப்ரதிவஸ்து பூர்ணத்வத் தச் சொல்லுகிறதை இர'ள் யாவார்க்கும் ஒரே விதமான அபிப்ராயமே உள்ளது; அதாவது ஒரொரு உபாத்ய சக்தி'நப்ரதேசமே ஸரீரத்தையும் நிர்வஹிக்க 'ல சக்தி யுடத்தாயிருக்க யென்பதே நிரூபர'ள் இவ்வளவு மாத்திரமே யெழுதி விட்டு நின்றால் 'கு அழகாக இருந்திருக்கும். ந்யாயஸித்தாஞ்ஜந ஸ்ரீ ஸூகத்தியோடும் மிக விணங்கியிருக்கும். ஒருவார்க்கும் ஒன்று சொல்ல வாயெழாது. வஸ்து தோறும் ஸ்வஸூப ஸமாப்தியென்று கொண்டால் மற்றோரிடத்தில் வியாபிப்பதற்கு ஸ்து வில்லையாகும்' ன்று தூஷணம் கொடுப்பது 'ட்டே, இதுதான் 'கு ஆச்சரியம் வ்யாப்தனுக்குப் ப்ரதி

வஸ்து பூர்ணத்வமாவது வஸ்து தோறும் ஸ்வரூபஸமாப்தி தான்; அதாவது ஒரொரு உபாத்யவச்சிந்த ப்ரதேசமே ஸர்வத்தையும் நிர்வஹிக்கவல்ல சக்தியுடைத்தாயிருக்கை என்று எழுதிவைத்தால் எவ்வளவு அழகாயிருந்திருக்கும். ந்யாயஸித்தாஞ்ஜந ஸ்ரீஸூக்தியோடு கிரோதம் கிரோதாமலிருப்பது முதல் லாபமாகுமே.

முனரும் அத்பாபம்

ந்யாயஸித்தாஞ்ஜநத்திலும் வஸ்து தோறும் பரிஸமாப்தியை இசையவேயில்லை என்கிற மருளை அறவே விட்டொழிக் வேண்டும். அந்த நிவ்யகர்ந்தத்தில் * அஹஸ்ய-அஹஸ்ய-அஹஸ்ய-பரிவாண-அவனவெஸா:.....வனவெவ வவ-அத்ராவி வலிண-அவனவ' என்றருளிச் செய்துவிட்டு உடனே 'சுநஜ்ஞ விஜ்ஜாநஸஜ் சுநஜ்ஞ வலிண-அக்ஸ-நஸஜ்ஜிதிசெக' என்கிற ஸ்ரீஸூக்தியுள்ளது இந்த ஸூக்திக்கு உத்திதி எப்படி? என்பதொன்றையே விவேகிகள் விமர்சிக்கவேணும். * உதிசெக என்ற இந்த ஆசாங்கைக்கு ஸமாதானம் எதுவாயினுமாகுக. அதைப்பற்றி விசாரமே யில்லை. * ஸர்வத்ராபி பூர்ண ஏவ * என்று ஸாதித்தவுடனே வேறிடங்களிலுமிருக்கின்ற ஈசுவரன் ஒரே யிடத்தில் எப்படி பூர்ணனாயிருக்கமுடியும்? என்று ஒருவன் ஆகேஷிப்பதாக எழுதப்பட்டிருக்கிறதே கீழ்வாய்த்திலிருந்து தானே இந்த ஆகேஷம் தோன்ற வேண்டும். இப்படி ஆகேஷிக்கவேண்டும்படியான விஷயமே கீழ்வாக்யத்தில் சொல்லி முடிக்கப்பட்டிருக்கிற தென்பது கைகொள்கரியாகக் காண்கிறதே.

சாகுந்தல நாடகத்தின் முடிவில் மஹாகவி ஒரு வாக் கிரோதம் காட்டியுள்ளார்; அதைச் சுருக்கமாக நினைப்

பூட்டுகிறோம்; குழந்தையான துவ்யந்தகுமாரனெதிரில் ஒருத்தி ஒரு பதுமைப் பறவையைக் கொண்டுகாட்டி ஸர்வதம். சகுந்தலாவண்யம் பச்ய [குழந்தாய். இந்த பச்யின் அழகைப்பார்] என்று சொன்ன வளவிலே அப்படியா? என் தாயான சகுந்தலையா? எங்கே? என்ற தாம் அக்குழந்தை. சகுந்தமென்று பச்யிக்குப் பெயராகையாலே 'சகுந்தத்தினுடைய லாவண்யத்தைப் பார்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குழந்தையானது (சகுந்த) என்றும் (லாவண்யம்) என்றும் கொள்ளாமல் (சகுந்தலா...) என்று தன் தாயின் பெயரால் ப்ரஸ்தாவித்ததாகக் கொண்டு சகுந்தலை எங்கே? என்று கேட்டதாக அமைப்பு உள்ளது. இங்கு 'சகுந்தலாவண்யம்' என்று சொல்லாமல் நிறுங்கம் லாவண்யம் என்றோ 'பச்யிலாவண்யம்' என்றோ சொல்லியிருந்தால் அப்போது குழந்தை என் தாய் எங்கே? என்று கேட்பதற்குப் ப்ரஸத்தி, யுண்டோ? இது கவிதாசை வைத்த வொரு சமத்தகாரம். அப்படி ஏதேனும் இங்கு விசித்ரவாக்கின் அமைப்பு உள்ளதோ? நுஜுவான வாக்கேயுள்ளது. 'ஸர்வத்ராபி பூர்ண ஏவ' என்று ஸாதித்த ஸ்வாமியின் திருவுள்ளத்தில் 'சுநதூதிவிஷ்ணுநஸூதி சுநதூதி வகுணாக்ஷம் கயம் ஹவெகி' என்று சங்கிப்பதற்கு உறுப்பான அர்த்தமே உறைந்துகிடந்ததென்பது அசைக்க முடியாதபடி தேறி விட்டது. அந்த பூர்ணத்வந்தான் வஸ்து தோறும் ஸ்வரூப ஸமாப்தி பென்பது. கடைசியாக இவ்விஷயத்தை முடிக்குமளவிலும் வேறொரு சப்தத்தையிட்டு முடிக்காமல் 'யயாமஹம் ஸவகுரு வகுணாக்ஷம் ஹவாநு' என்று முதல் முதலிலெடுத்த பூர்ண சப்தத்தையே யிட்டு முடித்தார். இவ்விடத்தில் *குகுசுஸுபுஸுதிரிதூதி பூர்வ பச்ய

அத்புத தி

உதர்த்தையும் * ஸுதெஸுஸஸ உஸுஸாக்* என்கிற ஸித்தாந்த ஸுதர்த் தயும் எடுத்துக் காட்டி இ தத் தஞ்ச மா க் கொ டன்றோ விவாத விஷயம் உபஸம்ஹரி'கப் பட்டது. பிறர் கொல்லுகிறபடி ஸ்ரமி'குத் திருவுள் ளமாயிருந்தால் இங்கு இந்த ஸுதர உதாஹரணம் ஸ்ர வாத்மநா அப்ரஸக்தமாகுமே. லோ விஸஜாதீயமான அத்புத ச'தி ஸ்யந்த பரமபுருஷுனிடத்திலே இது எப்படி ஸம்பவிக்கும்? அது ப்படி ம்பவி'கும். என்று

ராயைத் திற ரதே என்றன்றோ ஸுதரகாரர் முடித்திட் டது. அது தானே இங்கு ஸ்ரமியின் முடிவுக்கு' கை ரெடுத்தது. சுவடிதவடிநாஸதூன் பக்கலிலே கூடாத தொ'ற்'லையென்று கூறிவைத்தவர் தாமே ஸ்ரீ ஸா சாஸ்தரத்தில் இந்த ஸக்திக்கு' கண்ணழிவு கூற நேர்ந்த தென்றால் இந்தப் பொற்றலையடைக் முவுலகும் திரண் டாலும் செய்யலாவதில்லையே. கைதேர்ந்த ஆயிரம் மருத் துவர்கள் ஒன்று கூடித் திரண்டுருண்டு வந்தாலும் உயி ரிழந்து போன ற்கு உயிர்ப்பிச்சை யளிக்க முடியுமா வென்பதையும் உணரகில்லாரந்தோ இம்மஹாமேதாஸிகள்.

* மலி மபி ஹி ஸமசோர் லக்ஷம் லக்ஷமீம் ததோதி * என்ற மஹா வி தானே *ஏவோ ஹி தோஷோ குணஸ' நிபாதே நிமஜ்ஜதி இந்தோ கிரணேஷ்விவா'க: என்றது என்னே? *லக்ஷமீம் ததோதிக்கும்* நிமஜ்ஜதிக்கும் சேர்த்தி யில்லையே யென்று கேட்டால் இதற்கு ஒரு படி மறுமாற்ற முரைத்து மெழுகலாம். இ'கு அப்படியில்லையே.

ச்ருதப்ர ஸிகாசார்யர் தெளிவித்த தெளிவை இனி விளக்குவோம். உபநிஷத்து யசூதகிதிஷ்டு என்ற

வளவோடு நி ல ர ம் குகநகரம் என்றும்
 ஒதிற்று. இது அ சியமோ? * ஆத்மநி திஷ்டந் * என்ற
 ளவே போராதோ? எ னு ச கை தோன்றக் கூடியது.
 இதற்கு ஜிஜ்ஞாஸாதிகரண ச்ருதப்ராசி யில் * செஷா
 நிஷிஷதி * திஷெ நெ ற கிஷதி * என்ற இரண்டு
 ராகிய னை யெடுத்துக் காட்டித் தெளிவு பெறுத்தி
 யிருப்பது பிறர்க்கு நிலமன்றே. 'எள்ளி' எண்ணெய்
 இருக்கிறது' என்றால் எண்ணெயானது எள்ளினுள்ளே
 யிருப்பது சொல்லிற்றாகுமே யல்லது வெளியிலுமிருப்ப
 தாச் சொல்லிற்று ராது தி ிணையி' தீ இருக்கிறது
 என்றால் தீ திண்ணையின் மேலிருப்பது சொ ல்லிற்றாகுமே
 யல்லது உள்ளிலுமிருப்பதாச் சொ ல்லிற்றாகு ராது. ஆ
 மநி ப மாத்மந: ஸ்திதியோ டெ னி' உ ள்ளும் புறம்பு
 மொ' ரயிற்று' தி த்தில் த மிருப்பது போ வும்
 'யாப்தி; தே தியி' அ நியிருப்பது போலவும் 'யாப்தி'
 இப்படிப்பட்ட வி கூண 'யாப்தி ய வி' க் காட்டு
 தற்கே ச்ருதி ஆத் நி திஷ்ட' ஆத்ம : அந்தர: * எ னு
 இ ண்டு படியாகவும் ஒதிற்று என்று ச்ருதப்ராசி
 யி' வி ரணமுள்ள . இப்படியிருந்தாலும் இதற்குத்
 தாத்பர்யம் என்ன தெரியுமா. எ னு தொட'கிச்சிலர்
 சொல்ல' கூடியதை ரம் செவியேற் கில்லோ ம். அணு
 'துவில் அந்தர் வ்யாப்தி விஷயம் நிஷ ல்மஷமாய்
 முடிவு பெற்றது

ந க த ய

இனி பரி மாபய ர்த்தித் த் தப்பற்றி ச்ருத
 ப்ராசி ரசார்யரு டய திரு ள்ளமும் எமது நூல் ளில்

பலகால் நிரூபிக்கப் பட்டுள்ளது. அதற்கு இது ாறும் விடைகூறின ரொருவருமில்லை. இங்கு அதனைச் சுருங்க உபபாதிக்கிறோம். இதற்கு அவதாரிகையாகச் சில வார்த்தைகள் அவசியமாகின்றன. அப்புதசக்தி யென்னுமிந்த நூல் பூரிமத் திருவரங்கம் திருமலைதாதாசார்யருடைய ஸர்வசக்திச் சுவடியின் மருளை மாயக்கவே தோன்றுகிற தென்பது அபலபிக்க வொண்ணாத விஷயம். அந்தச் சுவடியில் ஜயந்தப்பட்டன் பார்த்தஸாரதி மிச்சர்—சாலிக நாதன் என்கிற பெயர்களை மகுடமாக வைத்துச் சில சில வரிகள் வரையப்பட்டுள்ளன. இந்த பரிச்சரமம் எதற்காகக் கொள்ளப்பட்ட தென்பதைச் சிறிது விவரிக்கிறோம். இது மிக முக்யமான விஷயம். “ஜாதி வ்யக்திதோறும் பரிஸமாப்ய வர்த்திக்குமா போலே எல்லாவற்றிலும் தனித் தனியே குறைவற வியாபித்து நிற்கும்” என்றும் “ஜாதி வ்யக்திதோறும் பரிஸமாப்ய வர்த்திக்குற தென்றால் அசேதநத்துக்கு அது கூடு மென்றிருப்பார்கள்; பரமசேதநமாய் ஸர்வ சக்தியானவன் இங்ஙனே வர்த்திக்குறென்றால் இதில் சிப்ரதிபத்தி பண்ணிப் போருவர்கள்” என்றும் ஈட்டில் அருளிச் செய்தவற்றை நாம் எடுத்துக்காட்ட நேர்ந்த போது இவரைப் போன்றவர்கள் ‘நாம் ஜாதியை ஒப்புக் கொள்ளாதவர்க ளாகையாலே ஜாதியை த்ருஷ்டி ரந்தி கரித்து இவ்விஷயத்தைச் சொல்லுவதே தகுதியற்றது என்றார்கள். அதன்மேல் நாம் “யயா ஜாதிவாழிநொ ஜாதிரெகெவ சுஜ-உத-ஜாவண-உணாஜிஷ-சுதஜ்ஞவிரு கூடிணஷ-சுநனெஷ்வி வரிவராவெழவ வத-உதெ நதஞ் உதாவலு-சொழிதி என்றுள்ள வேதாந்த தீபனம்க்தி ய யெடுத்துக் காட்டினோம். அதன் பிறகு திை த்து நின்றவர்களிவர் ள். இந்த பூர் ஸ-மக்தியானது

இ ர்களுடைய குசோத்ய் னை யெல்லாம் வேறுக்கு
மது. இருக் ட்டும். இப்போது இவர் (ப'கம் 13 ல்)
இந்த ஸ்ரீ உ'தி யப் பரம ம்பிரமாக உதாஹரி'கிறார்.
'ப வத் ராமாநுஜன் தீபக்ரந்தத்தில் ஸ்பஷ்டமாக ருதித்
தார்' என்று உதட்டின் கீழ்த் தேனெழு எழுதுகிறார்
ர்ஷ ஹஸ்ரம் போராடினாலும் இ'த ஸ்ரீ ஸூக்தி இ ர்
ளுக்கு கணேமய- வென்பது அசைக்கமுடியாதது.
சோத்யம் பண்ண வாயைத் திறவாதே என்று ஸ்பஷ்டமா ச்
சொல்லியிருக்கச் செய்தேயும் ஒரு வ்யக்தியினுள்ளே பரி
ஸமாப்ய வர்த்தித்தா' அ'யத்ர வ்யாப்தி எப்படி கூடும்.'
என்று இந்த ஆக்ஷேபமொன்று தானே இ ர் ளிடம்
அ த்யமரய் நிற்கிறது. [அவத்யமாய் என்றது பிசகு;
அணி லனாய் என்க.] இ'த ஆக்ஷேபத்தைச் செய்யாம
அர்த்த பரிஷ் ராத் த எங்ஙனே செய்தாலும் அழகியதே
யென்று ஈழும் பல பல ர் அ றகின்றோம். தவதுர்
விபா ரத் இந்த ஆக்ஷேபத் த ம றத்திட முடியவில்லை
யி ர்களுக்கு. எ தச் சொ'லி உய்'ர மென்று தடு
மாறுகின்றார் ள். ஜாதி யப் பற்றிப் பிறர் என்ன
சொல்லுகிறார் ளென்று பார்க்கிறார் ள். தப்பார்த்
தாலும் இவர் ளு'க்கு அநர்த்தமா யே யுள்ளது. அ த
யும் தா' ளே வெளியிட்டு' கொள்ளுகிறார் ளே இது
யும் ஒரு விசித்திரம். ஜயத் பட்டன் என்ற தலைப்பின்
கீழ் எழுதியுள்ள விஷயம் இவர்களுக்கு என்ன உபகார
மோ அறியோம். ஜாதி யப் பரிஸமாப்ய ர்த்தியென்
கிறீரே ஒரு வ்ய'தியிலேயே முடிந்து நிற்ப தயன்றோ
பரிஸமாப்ய ர்த்தி யென்பது; மற்றும் பலபல வ்யக்தி
ளிலு மிருக்கிறவிதனை ஒரு வ்யக்தியி' பரிஸமாப்ய ர்த்தி

யா எப்படிச் சொல்லுகிறீர். என்று கேட்பார்களுக்கு
 ஜயந்த பட்டாசார் என்ன மறு மொழி கூறுகின்றார்?
 அவர் சொல்லுவதிவ்வளவு; என்னைக் கேட்டால்
 நானென்ன சொல்கிறேன்? பரிசுமாய்ப் பார்த்தி யென்று
 சொல்லித் தீரவேண்டியதாயிருக்கிறது; அது மற்ற வ்யக்
 தி எல்லாம் காணப்படுகிறதே யென்கிறாயோ ஆமாம்
 காணப்படுகிறது. அது இல்லை செய்ய யாரால் முடியும்?
 அதையும் இது சய வேண்டியதே இதையும் இச்சய
 வேண்டியதே என்று.

இவ்விதமாக வேறு இத்தகைய அதிகாரமாக வேறுபாடு
 விஷயத்தில் பேசவேண்டியிருக்கிறது. இவர்கள் என்ன பேசு
 கிறார்களென்பதை விடே கிசுகள் நோக்கேண்டுமே
 ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபம் ஒன்றில் பரிசுமாய்ப் பார்த்தித்தால் மற்ற
 ரென்றில் அது காணமுடியாதென்றே இன்னமுங் கூறு
 கிற இவர்களின் பிடிவாதம் ஊமனார் கண்ட கனவிலும் பழு
 தாயொழிந்த தென்று முடியவில்லையா? பகவானை ஸ்பர்சி
 யாத அவர் என்ன பேச்சு ஒரு புறமிருக்க ப்ரஹ்மவாதி
 எல்லாம் தலைவரான ச்ருத ப்ராசிகாசார்யருடைய பூநீ
 ஸூக்தியன்றோ நமக்குத்தலைமேலது. வேதார்த்த ஸங்க்ரஹ
 விவரணத்தில் ஸாக்ஷிநெவ வஸூக்தி ஸாரூபவஸூ
 வுணவஸூக்தியா சந்நிப்யுத்யுத்யொமத் பாகாவஸூ
 டிராவஸூக்தி” என்றுள்ள பூநீ ஸூக்தியானது இவர்கள்
 கூறும் அல்பமான ஆக்ஷேபத்தைப்பல யோசனை தூரத்
 தளவில் கொண்டு தள்ளவில்லையா? ‘ஏ ஸ்மிதே வ வஸூ
 துநி ஸ்வரூபஸ்ய பூர்ணவ்ருத்தித்யா என்ற வாக்யமானது
 ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபம் வஸ்து தோறும் பூர்ணவ்ருத்தி
 யென்று திடப்படுத்திற்று. அடுத்ததான * அந்யத்ர வ்ருத்தி

அயோய்வ் வாய்யுதாஸ * என்றதானது பஹிர்வ்யா ப்திக்கு விருத்தமாமென்று ரயெடுக்கவுமா ர தென்று கெட்டியான பூட்டுபோட்டு விட்டது. இத் மருமம் இர் ளது மெஞ்சிற்படாமலில்லை; பட்டும் பயனில்லையே. சட்டி. சட்டது, விட்டது என்று பிட்டுத் தொலைக்க விதியில்லையே. இந்த ஸூக்திக்கு அது திருவுள்ளம் அந்த ஸூக்திக்கு இது திருவுள்ளம்' என்று தம் மனத்து' கும் பொருள் படாதவகையில் மெழுகிக் கொண்டு போ தனால் கைசலித்து நிற்பாரில்லை கிடர். உபநிஷத் பாஷ்ய ராரான ரங்கராமாநுஜ ஸ்வாமியின் ஸ்ரீ ஸூக்தியை ரமெடுத்து ஈட்டினோம்; அதையேயிவரும் காண் வென்கிறார்.

லியாண முஹூர்த்தத்திற்கு நாளிட்டுத் தரும்படி ஒரு யதாஜாதன் ஒரு புரோஹிதரிடம் வேண்டி' கொண் டான்; அர் ஏதோவொரு பஞ்சா'கத் தத் தவறு ப் பார்த்து ப'குனிமீ 14வ நல்ல நாள் என்று தெரிவித் தார். அந்த யதாஜாதன் அப்படியே குறிப்பிட்டு உற்று ருறவினர்க்கு சுப பத்திரிகை அனுப்பிவிட்டான். ஒரு ஈ னித்துப் பார்த்ததில் அந்நாள் க்ருத்திகையும் அமா வாஸ்யையும் சனி' கிழி' மயும் மரணயோகமுங் கூடியிருந் தது. உடனே ஓடிவந்து 'இதென்ன இப்படி விபரீத மான நாளை யார் உமக்கு இட்டுக் கொடுத்தது? என்று டே ட்க அவன் உண்மையில் திதி ரரநக்ஷத்ர நன்மை தீ மகள் ஒன்றுமறியாதவனான யாலே புரோஹிதரிடம் ந்து தாங்களிட்டுக் கொடுத்த நாள் நல்லதன்று என்கி ருர் னே யென்றான். உடனே புரோஹிதர் பஞ்சா' மெடுத்துப் பார்த்த ஈறே முன்பு தாம் பார்த்ததுே ரெரு

அதபுத தி

‘ருஷத்தியதென்றும் அ தாநாத் த றிபபோய் விட்ட தென்றும் உண் மதெரிந்து ராண்டார்; ஆனாலும் தமது அசட்டுத்தனத் த ஒப்புக் கொள்ள மனமில்லாம’ ஒரு சூது செய்யத் தொடர்கினர்; நல்லாளன்று என்று உன்னிடம் சொன்ன ர இக்கு அழைத்துவா; நான் எது தேட்டாலும் அ ர் ஆமாம் ஆமாம் என்றே ஒப்புக் கொள்ளும்படி செய்துவிடுகிறேன் பார் என்று சொல்லிப் போ விட்டார். உடனே அவரையழைத்துக் கொண்டு வந்தான் ன். அ ர நோக்கிப் புரோஹிதர் கேட்கிறார். (வினா) பங்குனிமீ 14உ அமா ர் யானே. (விடை) ஆமாம். (வினா) அன்று கிருத்தி கதானே. (விடை) ஆமாம்; (வினா) அன்று சனிக்கிழமை தானே. (விடை) ஆமாம். (வினா) அன்று மரணயோ ந்தானே. (விடை) ஆமாம். (வினா) நான் கேட்டால் எதையும் ஆமாம் ஆமாம் என்கிறீர்; இவனிடம்போய் (அல்ல அல்ல) என்கிறீராமே ஏன்?

இதற்குமேல் அவர்க்கு ஒன்றும் பதில் சொல்லத் தோன்றவில்லை. நம்மால் இவர்க்கு பதில் சொல்லிப் பிழைக் முடியாதென்றும் சிக்கன வெண்ணி ஒன்றும் சொல்லாமல் போய்விட்டாரென்று ஸ்ரீமத்தோழுந்தா ராண்டவன் ஒரு கதை ஸாதிப்பது கேட்டதுண்டு. அது தான் இங்கு ஞாபகத்திற்கு ருகிறது. ‘...ங்களுக்குக் கால கூடமான பிரமாணங்காணுமிது’ என்று நாம் எந்தப் பிரமாணங்களைக் காட்டுகிறோமோ அவற்றைப் பற்றி இவர்கள் ஆராய்ந்து விவரிக்கவேண்டியிருக்க அதைவிட்டு அதை தங்களுக்கு புலனாகலம் போலவே பாவனை காட்டி “அவற்றைக்காண்’ அதைக் கவனிக்கவேண்டியது’

‘அ த உற்று ரோ’ ணையது ன்று எழுதிவிட்
டால் என்னாகும். வி ரித்த தயில் புரோஹிதரு டய
ஸ்தானத் தயே இ ர் ள் ஆச்சரியமாக அல ரிப்ப ர்
ளென்ப த ளளிதாகக் ண்டறிய ல்ல விடு கி ள்
ஆ ர் கு இல்லாமற் போகவில்லை.

இவர்களுடைய மற்றொரு சாதார்ப் வழியும் காண்மின்.
இந்த வ்யாப்தி விஷயத்தில் ப்ரஹ்மவ்யாப்திபரிஷ்க்ரியா என்
கிற ஸம்ஸ்க்ருத தூலை நாம் வெளியிட்டுப் பத்து வருஷமா
கிறது. அது யாரை நோக்கி வெளியிடப்பட்டது? அதற்கு
யார் பதிலு ரக்கவேண்டிய ர். ஈன்ப த வித்வான் ள்
மற்றதிருக்கமாட்டார்கள். ஆனால் அந்த மஹான் உண்மை
தெளிந்து வாளாவிருக்கின்றார். அவருக்குப் பிரதிபிதி
ளாகப் பலர் எழுதப் புறப்பட்டார் ள். ஒவ்வொரு ர்
கும் நாம் உடனுக்குடனே உத்தர முரைத்தே ருகிறோம்.
அவரவர் ள் மதுபடியும் தா ள் ரய்திற ரமல்
டு ரெருவரை யெழுப்பி எவுகிறார்கள். இத் ஹஸாவலி
யில் இவர் இப்போது பாத்ரப்ரவேசமாயினர். அடுத்த
படி வேறொருவர் தலை ரட்டுவர். இதுவே இ ர்களுடைய
போது போக்காயிற்று. ஆகு . இவர்களிடமுள்ள ஆர்ஜ
வம் இத்தகைத் தென்று மத்யஸ்தர்கள் உணர்வார்கள்
இவரோடு கூடத் தாளம் போடுவதற்கு ஸ்ரீமத் மதுராந்த
கம் வீரராகவாசாரியரொருவர் ஸஜ்ஜராயிருக்கிறார். அவ
ருடைய மேதா விலாஸங்கள் துவரைப்பிரான் திருவருளில்
விசதம். அதற்கு ஓர் அக்ஷரமேனும் விடையுண்டோ?
அது நிற்க, இவ்விருவருடையவும் லிகிதங்கள் யாவும்
இருள் துயக்கு மயக்கு மருளே வடிவெடுத்தவை யென்
பதை நாம் சோம்பாது விவரித்தே திருவோம்.

அத்புத க்தி

ஐ, தா அதயாபம

ர் சக்திச் சுவடியில் தர்க்கம் என மகுடமிட்டு
எழுதப்பட்டுள்ள விஷயம் ஸர் ரத்மநா அஸாதுவென்பது
ஈண்டு நிரூபிக்கப்படுகிறது. தர்க் மா து யுக்தி ரதம்
சாஸ்த்ரங் ளில் தேறின அர்த்தக் களை யுக்திவாதங்களா
லும் தாபிப்பது என்றொரு முறையுண்டு. * ஆர்ஷம்
தர்மோபதேசஞ் வேதசாஸ்த்ராவிரோதி ர யஸ் தர்க்கே ண
நுஸ்தத்தே ஸ தர்மம் வேதே, தர : * என்பது ப்ரஸித்த
மாதலால் சாஸ்த்ரக் களோடு முரண்படாத யுக்தி ரதங்
ளைக் கொண்டு சாஸ்த்ரார்த்தத் தை நிஷ்கர்ஷிப்பதென்
பது நிரவத்யமானது. யுக்தி வாத ளா சாஸ்த்ரார்த்
தக் களைத் தலை கீழாக்குவதென்பது கிடையாது. ப்ர
ருத விஷயத்தில் தர்க்கத் த உபஷ்டம்ப் மாக் கொள்ள
வேனுமானால் 'பகவான் ப்ரதி ஸ்து பூர்ணன் என்ப
தற்கு ஸாதகமான ழியில் கொண்டு அதை ஸ்தாபிக்க
ரமேயல்லது வேறுசெய்யத்தகாது. பிறர் செய்வது
என்னவென்றால் ப்ரதி ஸ்து பூர்ணத்வத்தை அபலாபம்
செய்வதற்கு யுக்திவாதத்தை உபஷ்டம்ப் மாக் கொள்
ளப் பார் கிறார்கள். இவர்களுடைய யுக்தி ரதம் எது
வென்றால், 'ஒரு ஸ்துஷிலேயே பகவான் பூர்ணன்
என்று கொண்டால் மற்றொரு வஸ்து ில் வியாபிக் ப்ர
ஸ்தியில்லையே' என்பதுதான். வேறு ஒரு சரக்கும்
இவர் ள் கையில் கிடையாதென்பது சிலாலிகிதம். இந்த
யுக்தி வாதத்தைக்கொண்டு பகவச்சக்தியை இல்லை செய்
தானால், இதுபோன்றனும் இதைவிட மேம்பட்டனவு
மான யுக்திவாதங் ளினால் எல்லா சாஸ்த்ரார்த்தங்களையும்
எ ளி தா நிரஸித்துவிட ரமே, பகவானொருவனுள்ளன்

ஐதாம் அத்யாயம்

என்று த்து 'ொண்டன்றோ நாம் இங்ஙனே வ்யாப்தி
யென்றும் ாத்ஸ்யமென்றும் த யென்றும் ப்ரபத்தி
யென்றும் சிலவிஷய ' னைப் பற்றிக்கொண்டு போராடு
கின்றோம். மூலே குடார: என்று அந்தபக ானையே இ 'லை
செய்கிற யு 'திவாதிகள் இவ்வுலகில் மலிந்து கிட 'கிறார்
ளே; அ ர்களது வாதங் ளினால் பகவான் போய்விட
டானென்ற நாம் நினைக்கிறோம் * யஜு-சூயஸ்யீகணெ
யானி ௨ மஹஸூத்ருதாஸு* ான்னும்படி வேதமாதுக்குத்
தாலி கட்டினவத்த மஹாசார்யர் 'ஊதஜாஜிநிஷிதகூத
கூதகூதகூத க்ஷவெஹவம் ஸூ-திவிஷா விஷ-ரபூத
கூஜி' என்று அருளிச்செய்து வைக் ா யாலே நாம்
குறைவின்றி வாழ்கின்றோம். இங்குக் கழி ' ப்பட்ட
அநிஷ்டித குதர்க்க வாதிகள் ஸ்ரீ பாஷ்யாதிகளால் நிரஸ்த
ரானவர் ள் மாத்திரமல்ல ஸ்ரீ சந்பூஷ்ணாதிகளால் நிரஸ்
தரான ர் ளும் கூட அ 'தவிருது சுமப்பவர்களேயென்று
அறியத்த ' து. நையாயி ர்கள் ஈச்வரனை அங்கீகரி யா
நின்றார்களெனினும் அவர்கள் அநுமானத்தை 'கொண்டு
ஈச்வரனை ஸாதிக்கிறபடியால் அந்த ஆநுமாரிகேச்வரனும்
பரம வதிகர்களுக்கு ஹேயனாயினன். எந்தப்ரமாண '
கொண்டு ஸாதித்தாலென்ன? ஏதோவொருபடி ஈச் ரனை
அங்கீகரித்தால் போதுமானதுதானேயென்று ா 'திகர்
கள் நினைப்பதில்லை. ஏன்? *தர்க்காப்ரதிஷ்டாநாத்*

தர்க்கத்திற்கு வதிகர்கள் எ வ் வ ள வு மதிப்புக்
கொடுத்திருக்கிறார்களென்ப த அறியகில்லாத ஸர்வசக்
திச்சுவடி (பக்கம் 8 ல்) "ஈச்வரன் ஸ் ந்தரணாகையாலே
என்று தொடங்கி "இதையுமிங்கே ஆலோசிக்கவேணும்
என்றளவாக எழுதியுள்ளவத்தனையும் விபரீதக்ரஹண

அப்புத் க்தி

ஜய்தியே. தென்னாசார்ய ம்ப்ரதாய மென்னும் க்ர
தத்தி (பக்கம் 61 ல்) நாம் முகியிருந்த ற் றப்பார்த்து
விட்டு அதன் மருமத்தைச் சிறிதுமுணராமல் அவ்விஷயத்
த அப்படியே ாள்ளை ாண்டு அஸ்தானே நிரப்பிவிட்
டதே. முக்தனுக்குப் பு ராவ்ருத்தியில்லா ம ய ஸூத்
ரகாரர் சாஸ்த்ர ாண்டு நிருபித்தாரென்றும் அதனால்
சங் ரபரிஹாரம் செய்யப்படே யில்லை யென்றும் நமது
பாஷ்ய ரார் இங்கு யுக்தி ாதங் ாண்டு பரிஹார
ரட்டினரெ றும் இப் படி மனம்போனபடியெல்லா
மெழுதியிருப்பதானது குருகுலவாஸமில்லாத பா மன்
ரே. * ஸூத்ராக்ஷரானி வ்யாக் யாஸ்யக்தே * ளன்று
ப்ரதிஜ் ஞபண்ணின நமது பாஷ்ய ரார் கு இது பெருத்த
தூஷணமேயல் து பூஷணமல்ல. இ த இ ிகுத்தெளி
வா விள குவோம்; இங்கு சாஸ்த்ரப்ரதர்சனம் தவிர யுக்தி
ப்ரதர்சனமென்பது அணுவளவும் கிடையாது சாஸ்த்ரத்
தினால் த்ருப்தியடையக்கூடிய அதிகாரியை நோக்கியே
இந்த மீமாம்ஸா சாஸ்த்ரம் அவதரித்தது. ஸூத்ரகாரர்
ரட்டின சாஸ்த்ரத்தினால் சங்காபரிஹாரம் ஆ வில்லை
யென்று அதோ ததவிர வேறில்லைகிடர். இங்கு (ந.உ)
என்று தொடங்கி நம்மிராமாதுசன் காட்டினதும் சாஸ்த்
ரமே தவிர தர்க் மன்று முக்தனு கு கர்மபந்தங் ளெ
லாம் விலகிப்போயினவென்பது சாஸ்த்ரைக டே த்யமே
யன்றி ஒருநாளும் தர்க்கனித்தமாகாது. பரமபுருஷனு கு
ஜ்ஞாநியானவன் அத்யர்த்தப்ரியனென்பதும் இவனைப்
பெற்றுக் களிப்பதற்கு அ ன் ாலம் த ம்புரிந்தன
னென்பதும் [இப்படிப்பட்ட ப்ரியனை ஒருகாலும் ஸம்ஸா
ரபந்தத்திற்குத் திருப்பியனுப்பமாட்டானென்பதும்] சாஸ்
த்ரங் ாண்டேயன்றே பாஷ்ய ராரர் இங்கு நிருபிக்

கப்பட்டன. * ய ஏவமாஹ * என்று தொடங்கி ஸ்பஷ்டமாக சாஸ்த்ரத்தையேயன்றோ காட்டியருளினர் முக்தைச்வர்யமொன்று உண்டென்பதும் சாஸ்த்ரவேத்யம். அது பரமபுருஷாயத்தமென்பதும் சாஸ்த்ர வேத்யம். அந்த பரமபுருஷன் ஸ்வதந்த்ரன் ஸத்யஸங்கல்பன் என்பதும் சாஸ்த்ரவேத்யம். இப்படியானபோது அவன் முக்தனைத் திருப்பியனுப்பமாட்டானென்பதும் சாஸ்த்ரவேத்யமாகக் கூடியதேயல்லது தக-ஃகயாயா: கா கயா-ஃ?

* அநாவ்ருத்திச் சப்தாத் * என்றவளவால் முக்தஸ்ய புநராவ்ருத்தி ஸம்பவா சங்கைக்குப் பரிஹாரம் வந்துவிட்டதா இல்லையா? என்பதையும் விமர்சிப்போம். ஈச்வரன் ஸ்வதந்த்ரன் என்றால் அவன் பைத்தியக்காரன், தன் தலை வெட்டி என்று அர்த்தம் தானிட்ட வேலியைத் தானே அழித்துவிடமாட்டாத ப்ரபுவன்றோ அவன். மஹராஜா ஸ்வதந்த்ரனென்றால் சட்டங்களை மீறி மனம் போனபடியெல்லாம் தானோன்றியாகத் திரியுமவன் என்று அர்த்தம்? அப்படிப்பட்டவன் ப்ரபுவாயிருக்க முடியுமோ? அவனது கோலின்கீழே ஒருவர் வாழமுடியுமோ? பகவான் ஸ்வதந்த்ரனென்றால் சாஸ்த்ரங்களை மீறி நடப்பவனென்கிற அர்த்தம் ஒருகாலுமில்லை. அப்படி கொண்டால் அந்த பகவான் அசடு என்றே தேறவேண்டும். அன்னவனைக் கொண்டு நமக்கொரு பணியில்லை. அவன் நிரங்குச ஸ்வதந்த்ரனென்பது உண்மையே. அந்த ரஹஸ்யம் தனிப்பட விமர்சிக்கத்தகுந்தது. பகவான் ஸ்வதந்த்ரனாகையாலே முக்தனையும் ஒருகால் தள்ளிவிடக் கூடுமே என்று சங்கித்தவன் சாஸ்த்ரத்தினால் சங்ஹாபரிகாரமடையவில்லை யென்றால் வேறு எதனாலும் அவன் பரிஹாரமடையமுடி

அப்புத க்தி

யாதென்பது திண்ணம். ஒரு ஜ்ஞானி யப் பெறுவதற் கு ' ரோமாதவம்புரிந்த ரோமான் அந்த ஜ்ஞானியைப் பெற்று அவனைத் திருப்பியனுப்ப நினைப்பனோ? என்று ஸ்ரீபாஷ்ய ராரருளிச்செய்துள்ள ஸ்ரீஸூக்தியினால் சாஸ்த்ர விச்வாஸமற்ற அதிகாரிக்கு சங் ரபரிஹாரம் வந்துவிடுமா வென்று சிறிது ஆராய்ந்து பார்க்கலாமே. ப வானை 'வதந்த்ரனென்று முடித்தபின்பு அவன் எதுதான்செய்ய கில்லான். * சீமாலிகனவனோடு தோழ மக் ொள்ளவும் ல்லாய் சாமாறவனை நியெண்ணிச் ச 'கரத்தா' தலை கொண்டாய் * எ 'பதுபோன்ற பாசுர ' றுமுள்ளனவே. இதிலாஸபுராணங்களில் தை றுக்கோரளவில்லை. ஸ்வ த்ந்த்ரனுக்கு ப்ரியதமனாவனே அப்ரியனாவதற்கு எத் தனை நிமிஷமாகும். இ தயும் ஒரு சங் யா க் கொள் . இந்த ச 'காபரிஹாரத்திற்கு இனித்தான் 'உ த்ரமும் பாஷ்யமும் அவதரிக்கவேணும். அல்லது அவத ரித்துள்ள ஸூத்ரபாஷ்யங்களினாலேயே இந்த சங்கையுங் கூட பரிஹ்ருதமாயிற்றென்னில் தின டங் நிரூபிக்க.

ஸ்துதஸ்து இங்கு ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் *நச பரம் புருஷஸ் ஸத்யஸங் ல்ப: அத்யர்த்தப்ரியம் ஜ்ஞானி ம் லப்த்வா என்ற ஸ்ரீ ஸூக்தி அவதரித்தது எதற் ற வென்னில் பரம புருஷனைப் பெறுவது சேதநனுக்கே புருஷார்த்த மென்றும் இவன் தானே உபாயாநுஷ்டானங்களைப் பண்ணி அவனைப் பெறவேணு மென்றும் இவனே ஷோக்தா ென்றும்.....இப்படியெல்லாம் தலை கீழாகச் சொல்லி வருகிற ஏக தேசி றின் வாதங் ள் ஆழ்வா ருளிச் செயலைப் பேணுங்குடியிலே தலை காட்டத் தகா என்பது நம்மிராமானுசனுடைய ஸ்வச்சமான திருவுள்

ளம். இதை வெளியிடுதற்கு ஒரு ப்ரஸக்தி யேற்பட்டபடியால் நல்ல ஸ்தானத்தில் அழகுபட ஸ்ரீஸூக்திகளை அமைத்தருளினர். இவை ஸ்வசக்தி நூ ாசிரியருடைய மதத்திற்கு வஜ்ரகுடாரமென்பதை நாம் பன்னிப்பன்னியுரைத்திருக்கிறோம். இங்கு இவர்க்கு ாய் திறக் டுண்டோ வழியென்று நாவலிட்டுழிதருகின்றோம். இது எற்றை 'கு மேழேழ் பிறவிக்கும் வெற்றிபெறும் வார்த் த யென்பது செப்பேடும் கல்வெட்டுமாம். இந்த விஷயத்தைக் க்ரஹிக்கவும் திறமையற்றவர் ள் இந்த பாஷ்ய ஸூக்திகளையுதாஹரிப்பதும் இ தயுமிங் ஓலோசிக்கவேணும்' என்பதும் அந்தோ! அபஹாஸ்யம். ஓ ஓசி ' வேண்டியவர்கள் அபிஜ்ஞர் ள். ப்ராமாணி ர் ளான தடஸ்தர் கள் ஓலோசிக்கவேண்டும். ந்ருஸிம்ஹ ப்ரியா ஸட்பாதகரான ஸ்ரீ வாஸுதேவாசார்ய மஹர்ஷிஸ் ராமி இவ்ொரு விஷயத்தை மாத்திரமாவது தமது பத்ரி யி' ன்கு வி ர் சித்துத் தெளிவு பெறுத்தியருளலாம்.

ஆறு அத்யாயம்

ஸ்வசக்தி ராருடைய ஸங்கீதங்களு'கு மிகவும் பொருத்தமாகத் தாளம் போட ஸ்ரீ மதுராந்தகம் சிரராகவாசார்ய சிரோமணி யொருவரே வல்லவரென்பது நமது துவரைப்பிரான் திருவருளாக் கண்டபாடம் செய்திருக்கும் பண்டி தோத்தமர் ளுக்கு வெகுநாளாகவே விசதம் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி கீர்த்தி மூர்த்தியான ஸ்ரீ ருடபுரம் 'வாமி இவர்க்குத் தந்தருளின ிபமனம் ' அப்பா. நீ ராகித்தையும் பேனாவையும் கையில் கொள்ளாதிருந்தாயாகில் உன 'கு சேஷமமே; பிறகு உன்னிஷ்டம் ' என்ப

அப்புத சக்தி

தா . இவர் காஞ்சிக்கு வரும்போ தெல்லாம் இந்த நியமனத்தை நியமேந பெற்றுவந்தார். எனினும் அது கார்யகாரி யாகவில்லை யந்தோ இவர்க்கு. துவரைப்பிரான் திருவருளில் இவருடைய ஞானச்சாயம் பெருக்கா நெடுத்து நாடெங்கும் புரண்டு கிடக்கிறது. அதற்கொரு மறுமாற்ற முறைக்க ப்ராப்தியில்லை இன்னமும் . இப்போதும் முகவுரை கொடுக்க முன்வந்து நின்றார்.

தொடங்கும் போதே பெரியவாச்சான் பிள்ளை மேல் பாய்கிறார். பரமபுருஷனுடைய வ்யாப்திக்கு ஆகாச வ்யாப்தியையே ஸகலப்ரமாணங்களும் த்ருஷ்டாந்தமாகக் காட்டி யிருக்கின்றனவாம்; பெரியவாச்சான் பிள்ளை அதைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் வேறுக ஸாதித்து விட்டாராம். ‘ பொன் மேனி கண்டேன் ’ என்றும் ‘ பொன் மேனி காணப் பெரிது முகப்பன் ’ என்றும் ‘ பொன் னிவர் மேனி ’ என்றும் பல ஆழ்வார்கள் பேசியிருக்க, “ சுட்டுரைத்த நன் பொன் உன்திருமேனி யொளி யொவ்வாது ” என்று நம்மாழ்வார் அதனை அநியாயமாகக் கண்டித்து விட்டார்; ‘ கைவண்ணம் தாமரை வாய்கமலம் போலும் கண்ணிணையுமரவிந்தம் அடியும்அஃதே ’ என்றும் போல் பல விடங்களில் பேசியிருக்க அதற்கு நேர்விரோதமாக “ சுட்டுரைக்கில் தாமரை நின் கண்பாதம் கையொவ்வா ’ என்றும் அவ்வாழ்வாரே கண்டனம் கூறிவிட்டார் என்றிப்படி பழிக்கும் மேதாவிகள் பலரைக் கண்டிருக்கிறோமே. அன்னவர் திரளுக்குத் தலைவிரிவர் போலும்.

உண்மை கேண்மின். வ்யாப்தி விஷயத்தில் ஆகாசத்தைத் த்ருஷ்டாந்தமாகக் கூறுவது ஒரு வகைக்கு. ஒரு வகையில் அது த்ருஷ்டாந்தமாகப் போராது என்று

கழிப்பது முண்டு. நம் ஆசாரியர் எின் திவ்யக்ரந்தங்
களில் மாவாவமாவர் ளுக் கல்லது இது தெரியவரிகில்லை.
பகவானுடைய வ்யாப்தியானது யரிக்கைக்கா நியமநத்
திற்கா . ஆகாசத்தின் வ்யாப்தியானது அதற்காகவல்ல.
ஆகவே ஆகாசம் வ்யாபிப்பது போலன்றிக்கே ான்று
சொல்லுவதும் வருவற்றது. நியந்த்ருத்வ விசிஷ்டவ்யா
பகத்வம் பகவானுக்கு, தத்ரஹித வ்யாபகத்வம் ஆகா சாதி
களுக்கு என்று ஸாமான்யமாகச் சொல்லுகிறபுடை இது.
இன்னமும் உட்புகுந்து விசேஷித்து விமர்சித்துச் சொல்
லும் புடைகள் நம்முடைய தூல்களிலே விசதம்.

இறந்துபோனவர்களுக் கெல்லாம் உயிருள்ளதாக
வைத்துப் பேசுவது சிலருடைய பழக்கம். அந்த முறை
யில் பலவாண்டுகட்கு முன்பு இறந்தொழிந்த புத்தகங்
ளுக்கு இன்னமும் உயிர் இருப்பதாக மருண்டு இவர்
' சவரக்ஷிணியின் மூலம் ' என்றும் ' தி. ஈ சடகோபா
சார்யர் ஸ்வாமி தமது அநுபந்த க்ரந்தத்தில் என்றும்
எழுதுவதனால் ஒரு பாமரன்கூட வஞ்சிக்கப் பெருன்
இவரெடுத்துக்காட்டும் சுவடிகளெல்லாம் பிறப்பகத்தே
மாண்டொழிந்தவை யென்பது மூவுலகுமறியுமே. பிஷ்ட
பேஷணத்தினால் பயனென்னே? இந்த ஸர்வ சக்தி புத்தகத்
தின் பின் அட்டையில் விண்ணப்பமென்று மகுடமிட்டு
' அந்த புத்தகமுள்ளது, இந்த பத்திரிகைகள் உள்ளன
என்று விளம்பரம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றதே உண்மை
யில் ஒரு புத்தகத்திற்காவது ஒரு பத்திரிகைக்காவது உயி
ருண்டா? அவரவருள்ளத்திற்கு உண்மை தெரியாதா?
* உத்யாந பத்ராதிப பாக்யமாலா விக்ரய நிலயங்களில்
சென்று விற்ப்ருந்து 22 புத்தகங்களையும் வாங்கிப்பார்த்

தால் தத்துவம் தெரியுமே. இனி புதிதாக வாங்கிப்பார்க்க வேணுமோ? இவ்விஷயங்களில் த்ருஷ்டியில்லாதவர்கள் ஒருநாளும் ஒன்றையும் பார்க்கப்போகிறதில்லை. த்ருஷ்டியுள்ளவர்கள் ஒவ்வொன்றையும் உள்ளத்தில் பதியவைத்துக் கொண்டேயுள்ளார்கள். 1948 ஆம் ஆண்டிலு் கூடவா இப்படிப்பட்ட விப்ரலம்பர்கள் தோன்றுகிறார்கள்? என்று முக்கிலே விரலை வைப்பார் பலருளர்.

ஸ்ரீ கோபாலாசார்யருடைய ம்ரகக்ஷிணி தேசிக ஸூக்தி ஜயத்வஜமாலா சில் மறைந்துபோய் பத்தெட்டு ருஷமானாலும் சடகோபாசாரியருடைய அநுபந்தம் பரமார்த்தராக்ஷயில் பாறியொழிந்து பத்தெட்டுமாதமேயன்றே ஆயிற்று. அதன்மேல் அர்துமணிமாடத்து உம்ஸ்தான் படியிலன்றே ராழ்வது. முலைமுடுக்கு எில்மறந்து கிடப்பவர்களை யெல்லாம் பிடித்திழுத்து அவர்ளுடைய அவஜ்ஞைய நினைப்பூட்டிக் கினைவுபோலுமிர்ட்டு. லோரந்தரஞ்சென்ற சேட்லூரர் போவாரயும்பிடித்திழுக்குமிவர்ஸ் இவ்வுகிலுள்ள ரவிட்டிடுவர்களோ? விஷயத்தில் செல்வோம்.

குணங்களில் அந்தர்வ்யாப்திகடையாதென்று ஸாதித்திருக்கிற தென்னாசார்யர்கள் அகடிதகடநாசக்தியாடே குணங்களிலும் அது கூடுமென்று ஏன் கருதலாகாதென்று கேட்கிறார். இதற்குச் சொல்லுகிறோம். ஸ்வாமிபாயஸித்தாஞ்சனத்தில் ஈச்வர பரிச்சேதத்தின் ஆரம்பத்தில் ஏழெட்டு விதமாக ஈச்வர லக்ஷணம் அருளிச் செய்கிறார் அக்கு ஸ்வஜ்ஞா ஸ்வேர ஸகலத்ரவ்ய சரீரகத்வம் என்பதும் ஒரு லக்ஷணமாக ள்ளது. தன்னுடைய ஜ்ஞானமும் தானும் தவிர மற்ற ஸத்ரவ்யங்ளையும் சரீரமாகக்

ஆறாம் அத்யாயம்

கொண்டிருக் கூணமென்கிறார். ஸ் ஜ்ஞானத் த
யும் தன்னையும் சர்மமாகக்கொண்டிருப்பதாக ஏன் நிதி
வில்லையென்று கேஷிப்பாராருமில்லை. அப்படிச்சொன்
னால் சொல்லுமவர்க்கொரு அசட்டுத்தனம் விளக்குமே
யல்லது அத்தலைக்கொரு ப்ரபாவம் விளங்காதிறே தேவ
தத்தன் தரையிலிருந்து ஏழா து மாடிக்கு எழும்பிவிட்டா
னென்றால் இதனால் ஒரு அத்துதசக்தி தோன்றும். அவ
னே மேலில் நின்றும்கீழே குதித்தானென்றால் இதிலென்
ன வியப்புத்தோன்றும். அகடித கடநாசக்திக்கு எங்கு
ப்ரகாசம் எங்கு அப்ரகாசம் என்பதுகூடத் தெரியாம
வட ஹிஷ்ராஸி வட ஹிஷ்ராஸி தானே?.

விருத்த ஸமுச்சயங் கொள் ளார் அகடிதகடநாசக்தி
யக் கொண்டு அது கொள்ளில் அவர் னைக் கண்டிக்க
முடியுமோ? என்று கேட்பார் விருத்த ஸமுச்சய
மாவது என்ன? அதனால் பகானுக்கு என்ன அதிசயம்
தேறுகிறது? என்பதை விசதமா நிரூபித்துக் காட்ட
வேண்டும். த்வைதமும் உண்டு அத்வைதமும் உண்டு என்
பவர் ளன்றோ விசிஷ்டாத்வைதி ன். இதுவும் விருத்த
ஸமுச்சயந்தானே யென்று ஒரு மஹாமஹோபாத்யாயர்
எழுதியுள்ளார். அது கிடக்க; * ல்லுரவும் செல்வம் பதி
கத்தை நிர்வஹிக்கின்ற தேசிகன் தாமே இங்கு விருத்த
ஸமுச்சயம் சொல்லிற்று வும் இது அடிதகடநாசக்தியி
னால் கூடிற்றாகவும் ஸாதித் திருப்பதா முன்னமே
நிரூபித்திருக்கிறோம்; அதற்கு விடை வெளிவரட்டும்.

ஒரே கேள்விக்கு இவர் ள் விடை கூற வேண்டும்;
பகவானுக்கு அகடிதகடநாசக்தி உண்டென்கிறார்களா?
இல்லவேயில்லை யென்கிறார்களா? உண்டெனில் அதற்கு

அப்புத சக்தி

எங்கே உபயோ மென்கிருர்கள் ? இதற்கு ஒரு நாளும் ஸமஞ்ஜஸமான உத்தரம் இவர்கள் வாயில் வாராதுகிடர் இந்த ஸர்வசக்தி நூலிலேயே (பக் 333ல்) நரஸிம்ஹத்வம் என மகுடமிட்டு எழுதியிருப்பதொன்றே போருமே; ஒரு பாகத்தில் ஸிம்ஹத்வமும் மற்றொரு பாகத்தில் நரத்வமும் வ்யவஸ்திதமாகவே யிருப்பதால் விருத்தஸுமாவேசமில்லை' என்று முடிக்கிறார். இதே நரஸிம்ஹாவதாரத்தை பட்டர் அநுபவிக்குமிடத்து விருத்தே வையகாஸு கடித ஸுமநாதி கரணே ந்ருஸிம்ஹத்வே பிப்ரத் ' என்று நிஸ்ஸந்தேஹமாக அருளியுள்ளார். இவர்களுடைய மனோராஜ்யத்தில் எந்த ப்ரமாணமும் விலைச் செல்லாதன்றோ. ' இரணியன் அன்று இறந்திலன் இன்னமு முளன்கிடாய் என்பராம் ஞானப்பிரான்.

ஏழாம அப்பாபம்

இவருடைய வாதங்களெல்லாம் அப்ராமானிகமான வ்யென்று நாம் நிரூபித்து வெளியிட்ட புத்தகங்களை ப்ரா மாணிகபண்டிதர்களுக்கு அனுப்புகிறோம்; அபிப்ராயம் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று நாம் சிறிதும் விரும்பாமலிருக்கவும் அவர்கள் தாமாகவே அவசா ப்ரதிபேதிரே' என்ற ணக்கில் தங்களுடைய திருவுள்ளவுகப்பை உலகமறிந்து உகக்கத்தெரிவித்தருளுகிறார்கள். நரஸிம்ஹாவதானேது நிர்ணயம் விபவாவதார சோகதத்வம் என்கிற இரண்டு வியாஸ்களும் இவருடைய [உத்யான பத்ராதிபருடைய] விப ரீத வாதங்களுக்கு மறுப்பாகவே எம்மால் எழுதி வெளியிடப்பட்டன இவற்றைக் கடைக்கித்த வித் தான்களில் பலர் தம்மம் உகப்பை நமக்குத் தெரிவித்தருளினார். அன்னவர்களுள் ந்ருஸிம்ஹப்ரியா பத்ராதிபராய் மஹாப்

ராமானிகபென்று உலகம் நிறைந்த புகழாளரான ஸ்ரீமத் மாம்பலம் S. வாஸுதேவாசார்ய ஸ்வாமி அநுக்ரஹித் தருளின ஸ்ரீமுகம் வடமொழியிலும் தென் மொழியிலும் வெளிவந்துள்ளது; வித்வான்கள் யாவராலும் கடாசுஷிக்கப் பெற்றது. இந்த வாஸுதேவாசார்ய ஸ்வாமி மநஸ்ஸா ஷயத்திற்கு மாறாகவோ ஒருவருடைய முகதாசுஷியத் திற்காகவோ கிர்ப்பந்தத்திற்காகவோ ஒரு அக்ஷரம் எழுதுவாரா? ப்ராமானிகமான விஷயங்களைக் கண்டவாறே ப்ராமானிகர்கள் பரவசமாக உகந்து எழுதுகிறார்கள்.

சிறு பயல்கள் செத்த பாம்பைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு சில சிறுவர்களை அச்சமுறுத்திப் போது போக்குமா போலே என்றக்கோ மடிந்து போன விஷயங்ளை யெல்லாம் இன்னமுமிவர் (உத்யாநபத்திரிகையில்) 'வைதிகம்' என்றும் 'வரத்தால் வலிநீணத்து' என்றும் ராவணப்ரணதி: என்றும் ப்ரதிபோதம் என்றும் மகுடமிட் டெழுதிப் பழம்பாட்டையே பாடிக் கொண்டிருப்பதில் மயஞ்ஞவா ராரோ. இவர் வீண்பிடிாதக் காரென்பதை ஒவ்வொரு விஷயங் றாண்டும் உலமறிந்துள்ளது. நாம் ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் மத்யஸ்த வித்வான்களின் அபிநந்தனத்தை உலமறியப் பெற்றிருக்கிறோம். அவர்களையும் அதிசுஷிப்பிப்பதொன்றே இவரறிந்தது. இவர்க்குத் துணைநிற்பர் துவரைப்பிரான் திருவருளில் (பக்கம் 14ல்) தண்டகாரண்ய மாரீசரென்று விருது பெற்ற வெருவரேயாவர். அவர் இவருடைய ஸர்வசக்திச் சுவடியை வெகு ஆச்சரியமாகப் பரிசோதித்துக் கொடுத்ததா முப்பில் தோத்திரமுள்ளது தமக்கே விஷயம் புரியாதபடி இரெழுதி புத்தத்தின் விஷயம் அவருடைய புத்திக்கும் எட்டவில்லை யென்பதை இரண்டு மூன்று விஷயங்ளைக் கொண்டு மூதலிகிறேன்.

எட்டா அத் பாபம்

(1) ஸர்வசக்தியில் (பக்ம் 10-வரி 2ல்) 'மண்பாத் திரத்திற்கும்' என்றுள்ளது இது அந்விதம். மண்

பாத்திற்கும்' என்று வக்தாவுக்கு விவகையாம். அச்சுக்கூத்தின் அருகிலேயே யிருந்து திருத்திக்கொடுத்தவராயிந்த சோதகர். இதை அச்சுப் பிழையென்று எண்ணக்கூடுமோ? ஹஸ்துப் பிழைதானே, விஷயக்ரஹணமில்லையென்பதே தேறும். (2) ஸர்வசக்தியில் (ப' 14ல் வரி 18ல்) ஐயந்த பட்டனுடைய வாக்கியத்தில் கூலுவாறு மாறினா என்று எழுதினார். சோதகர் 'கமுபலபாமஹே' என்று திருத்தி விட்டார். அடுத்தபடியாக 'ததுபலம்ப' அஸ்த்யேவ' என்றிருப்பதால் இதன் முன்னே உபலபாமஹே தான் இருக்க வேண்டுமென்று மாரீசர் கொண்டா ரென்பது மறைக்க முடியாதது. மிச்சி விஷயமும் க்ரஹிக்கவில்லாத சோதகரைப் பூழ்வதென்றோ? (3) ஸர்வசக்தி (பக் 25ல் வரி 13ல்) 'ப்ரவ்ருத்திக்க மாட்டாது' என்றுள்ளது. லேககர், சோதகர் இருவரும் மருண்ட இடங்கள் இதுபோல் ப. பல. ப்ரவ்ருத்திக்ரஹண உபஸர்க் ததைத் தள்ளி விட்டால் உள்ளசொல் 'வ்ருத்திக்க' என்பதே யாம். எங்கே கண்ட சொல் இது? (4) ப்ரம்மம் என்றும் ப்ரம்மம் என்றும், பலவிடங்களில் விழுந்துவிட்டதாம்; இதை ப்ரம்மம் என்று திருத்தவேண்டுமென்று முடிவில் காட்டுகிறார். இதெல்லாம் அச்சுப் பிழையென்று பாமர னும் நினைக்கவொண்ணாமோ? ஜ்ஞானமென்பது ஜ்ஞான மென்று தூறிடங்களில் விழுந்துவிட்டதாம் இதற்கும் திருத்தம் காட்டுகிறார். அந்தோ இதுவா அச்சுப்பிழை? இந்த லேகக சோதகர்கள் இருவருமே பரஸ்பரம் தங்க னைப் புகழ்ந்துகொள்ள வுரியார் என்பது திடமாயிற்று.

இன்னுமொன்று சொல்லி முடிப்போம்; தி. ந. வீர ரா வாகாசாரியரிடத்தில் க்ருதஜ்ஞதை காட்டும் வாக்கியத் தில் அடியேனுக்குக் கொடாது தானே ஹித்த என்கிறார். தானே என்பதில் விவகையமான வ்யக்திக்கு எ சநிர்தேசமிருந்தால்தான் தானே என்னலாம்; பஹு சநிர்தேசமுள்ளவிடத்தில் தானே என்பதுதான் பொருந்தும். இங்கு வாக்கியத்தைப்பார்க் இப்படி

சுகூதிக் கேண்டிய பிழை இர்களது சுவடி எல்
ரடிக்கு..... ன்கிற நியாயமா ப்பலபல கிடைக்கும்
தோஷம் தேடுகிறோ. எ ன்று கேட்ட ர்க்கு இல்லை
குணந்தான் தேடுகிறேன் என்று விடைகூறின் த
பாஸித்தம். அதற்கு இவர்களுடைய சுவடிகளே முக்கிய
மா ர இலக்கு. மிகவும் சத் ல் கங் ளான இவ்விஷயங்
களை எடுத்தெழுத மக் கே லஜ் ஜயுண்டு ஆனாலும்
சிறுவிஷயம் முதற்கொண்டு பெரிய விஷய வரை சில்
இவர்களது மருளுமிருளும் இத்த கத்தென்று எடுத்துக்
ரட்டாதிருக் முடியவில்லையே.

உத்யா ர் உபக்ரமத்தில் எழுதுகிறார்— இவ்விஷயம்
அதிகஹநமானது; இய ற ரயி எளிய டியிலேயே
எழுதியிருக்கிறேன். ஆ யினும் விஷய ரம்பிரயத்தால்
நிரூபணம் கடினமாகே புலப்படும் ன்று. சுத்ரா
வையம் விஷி. டமொழி பயிலாதவர் ளுக்கு இவ்விஷ
யம் ஸர் ரத்தமா அவகாஹி மாட்டாது என்றே நம்மு
டய ப்ரஹ்ம யாப்தி பரிஷ் ரியா டமொழியிலேயே
அ தரித்தது. அதற்கு டமொழியிலேயேயன்றே விடை
கூறவேண்டும். இது ரயில் அத்தலையி் 10 பேர்கள்
ரமுதியாயிற்று ஒரு ரா து டமொழியில் எழுதிற்
றுண்டு ர? வசவுகளை நிரப்பி ச்ரோ களை இயற்ற வல்ல
ரே இவரும். அதிலொரு கு றயில்லை நம்மைநோ கி
பட்டைபட் டாமம் போடுகிறா ன் என்று ச்லோக
மியற்றுக்கிரிவர். இ ர் மொட் டாமமிட்டால் டாம்
பட் டநாமமிட் தகாதோ? இத்த ய டமொழிக
ளாலென்னாகும்? மூன்று ருஷமா ஓயாதவிவாதங்கள்
டபெற்று ருகின்றன. உத்யா ரு டய [ஏற குறைய
நாறு] டழல்களை நன்கு வி க்கி இருபது புத்த ளுக்கு
மே டமொழியிலும் டென்மொழியிலும் டெளியிடப்
பட்டிருக்கின்றன ஒ டொன் றயும் ர ரிகர் ள்
எடுத்துப் பார்க்குந்தோறும் உத்யாநர் உ குக்குச் செய்
பும் உதவியெ டே . எ ன்று உ ப்பதா டே ஸ்ரீமூ மருள்

கிருர்கள். அந்த பூரீமுகங்களில் சில அச்சாகியுமுள்ளன
வே. மற்ற பூரீமுகங்களெல்லாம் ஒரு தட்டையும் பூரீ ராஸு
தேவாசார்ய மஹர்ஷியின் பூரீமுகம் ஒரு தட்டையும்
ரேவுள்ளது.

வனதாவதா வஸ்புதி ஹேவிநீ ந:

விபுராகிவிபு ததி தபா - ஷவாஷெ

வெஷா ஷவவஷவ நிபநாநக

புவபாவநௌகுகு நபுஜிவபுஜா ।

புஜாணபுஹீணம் நகிஃ திவிவாஜ:

புஜாணாவவ ஃஷ நெநாஷிவா

நவநாணவெகபுவிநெநிஷதஜெஜ:

கூதீவிஷபுஜாநாஷ - ஹஜெஷ்வக - ஃ

பீடிதா தாயாணாஜ நாகம் உராயாநி கஜநாஸவஜி

ஷஷநிசிகரிநிசிரஃணௌ விக்ஷதாஃ பஸபிஷத

கீ பாடி ॥

பூரீ கா. சீ மிரதிவாதி பபங் ர

உ ணம் கராசரிபர்

இபற்றிய

அத்புதசக்தி

அல்லது

அஷடாதாரி

முற்றிற்று.



ஸ்ரீரஸ்து

௩

ஸ்ரீ ஷ ண வ ஸ ம ப ர தாய

புத்தக விளம்பரம்

ஆளவந்தா உடையவா கூரத
தாழ்வான, பட்டா நம்பிள்ளை பிள்ளை
லோகாசார்யா வேதாந்த தேசிகா,
மணவாளமாமுனிகள் முதலான பூருவா
சாரியாகள அருளிச்செய்த கரந்தங்கள்
யாவும் கிடைக்கும்

ஷெ கிரந்த களுக்கு வியாக்ஷி
யானமாகவும் உபந்யாஸ ரூபங்களாக
வும் வாத கரந்தங்களாகவும் சரிகதிர
நூல்களாகவும், ஸூகாஞ்சீ P
அண்ணங்கராசாரியா ஸ்வாமி இயற்
றிய பலவகை நூல்களும் கிடைக்கும்

கிடைக்குமிடம் :

கரந்தமாலா ஆபீஸ், காஞ்சிபுரம்



ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பந்தாய புத்தக விளம்பரம்

P . அண் . ாரியரின் ேளியீடு ள்.

1. பகவதா ாநு 'ர்த ல . (தெலுங்கு ரூ. அ. ப.
லிபி) உடையவர் அருளிச்செய்த ஸ்ரீ
பாஷ்யம் முதலிய ஸ ல 'ரந்தங்களும்
ஒரே ஸம்புடமாகவுள்ளது. ... 7 0 0
2. ஸ்ரீமத் தாந்த தசி 'ர்த ல .
(தேவநாகா லிபி) ஸ்ரீ தேசிகன் அருளிச்
செய்த ஸம்ஸ்க்ருத க்ரந்தங்கள் யாவும்
ஐந்துவால்யமாக அச்சிட்டுருப்பவை.... 36 0 0
ஷெ சிறந்த பயிண்டுடன் ... 48 0 0
3. ஸ்ரீமத்வரவர முநீந்தர 'ர்த ா ா.
(தெலுங்கு லிபி) மணவாளமாமுனிகள்
அருளிச் செய்த ஸ்ரீ வசந பூஷண தத்வ
த்ரய முமுகூடப்படி ஆசார்ய ஹ்ருதய
வியாக்கியானங்கள் ந ா ன் கு ம் ஒன்று
சேர்ந்த ஸம்புட ம். ... 7 0 0
4. முதலாயிம் விரிவுரை. (ப்ர அ) ... 10 0 0
5. பெரிய திருமொழி 9 பத்துக்கள் ஷெ ... 9 0 0
6. திருவாய்மொழி 700 பாசரம் ஷெ ... 7 0 0
7. இயற்பா ஆயிரத்தில் சிலபகுதிகள் ... 5 0 0
8. வரதராஜ ஸ்தவ வியாக்யானம் (தமிழ்)... 1 0 0
9. ஸுதர்சன சதக வியாக்யானம் ,, ... 1 0 0
10. தேசிக ஸ்தோத்ரங்களில் சிலவற்றுக்கு
வியாக்கியானம் ,, ... 1 8 0
11. ஸ்ரீ வசநபூஷணஸாரமும் முமுகூட ப்படி
ஸாரமும் ... 3 0 0
12. வேதலக்ஷண விசாரத் தொகுதி ... 2 8 0
13. அதிமாதுஷஸ்தவ வியாக்யானம் ... 0 12 0
14. பகவச்சாஸ்த்ர தத்துவம் ... 0 6 0
15. ஆழ்வார் ள் வைபவம் 0 12 0

| | ரூ. அ. ப. |
|---|-----------|
| 16. மணவாள மாமுனிகள் வைபவம் ... | 0 8 0 |
| 17. ஷே ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸௌபாக்யம்... | 0 12 0 |
| 18. ஸ்ரீராமாதுஜர் வைபவம் ... | 0 8 0 |
| 19. ஸ்ரீரங்க ராஜஸ்தவம் த மி மு ரை (பூர்வசதகம்) ... | 1 8 0 |
| 20. தென்னாசார்ய ஸம்பிரதாயம் ... | 1 0 0 |
| 21. ஸதாசார்ய ஸூக்திரக்ஷா ... | 0 8 0 |
| 22. அத்யாபகஹஸ்த பூஷணம் (நாலாயிரம் முன்னடி பின்னடி) ... | 1 0 0 |
| 23. முமுகூப்படி தத்வத்ரயம், ஸ்ரீவசன பூஷணம் மூலம் ... | 0 12 0 |
| 24. பூர்வாசார்ய ப்ரபாவம்(ருருபரம்பரை)... | 1 4 0 |
| 25. விசேஷார்த்த ரத்னநிதி ... | 0 8 0 |
| 26. நித்யாதுஸந்தான விரிவுரை ... | 2 8 0 |
| 27. உபதேச ரத்தினமாலை, திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி, யதிராஜவிம்சதி, வரவா முநி தண்டகம் இவை -ரையுடன் ... | 1 8 0 |
| 28. முகுந்தமாலை, ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ரம் சதுஸ்லோகி ஸ்ரீஸ்தவம், தேவராஜாஷ் டகம் தேவராஜமங்களம் யதிராஜவிம் சதி இவற்றுக்கு விரிவுரை ... | 2 10 0 |
| 29. ஆசார்ய ஹ்ருதய ஸாரம் மூலத்துடன் தாற்பரியச் சுருக்கம் ... | 1 10 0 |
| 30. துவரைப்பிரான்திருவருள் வாத்ஸல் யார்த்த விளக்கம், வம்பவிழ்கோதை நிருபணம், வேதத்தில் சில ஆராய்ச்சி கள் இவை யடங்கியது ... | 0 8 0 |
| 31. பரமார்த்தரக்ஷா (பல ஆராய்ச்சிகள்) ... | 1 8 0 |
| 32. தீண்டாமை தொலையாமை ... | 0 8 0 |
| 33. அஷ்டஸ்லோகியுரை திருமந்திரம் த்வ யம் சரமஸ்லோகம் இவற்றின் ஸாரப் பொருளுடன் .. | 0 8 0 |

| | | ரூ. | அ. | ப. |
|-----|---|-----|----|----|
| 34. | தத்வஹிதோபதேசம் ... | 0 | 8 | 0 |
| 35. | ஆலயப்ரவேசத்தில் வைதிகர்களின் கடமை (அம்ருதலஹரி 103) ... | 0 | 8 | 0 |
| 36. | ஸ்ரீராமாயண ஸாரம் ... | 0 | 10 | 0 |
| 37. | ப வத்கீதை முதலத்யாயம் விரிவுரை... | 0 | 8 | 0 |
| 38. | ஆர்த்திப் பிரபந்தவுரை ... | 0 | 8 | 0 |
| 39. | சிரோமணி சேகரம் சிரோமணி சிரோபூஷா ... | 0 | 12 | 0 |
| 40. | மாமுனிவனருள் விளக்கு ... | 0 | 4 | 0 |
| 41. | ஸத்ஸம்பந்தாய பரித்ராணம் வம்பவிழ்கோதை தத்துவம் ... | 0 | 8 | 0 |
| 42. | தேசிகஸ்தோத்ரங்கள் (தெலுங்குஷிபி)... | 2 | 0 | 0 |
| 43. | பக்தாம்ருதம் (40 உபந்யாஸங்கள்) ... | 1 | 8 | 0 |
| 44. | திவ்யப்ரபந்தஸாரத் திரட்டு ... | 0 | 10 | 0 |
| 45. | நரலிம்ஹாவதாரஹேது நிர்ணயம் விபவாவதார சோகதத்வம் ... | 0 | 8 | 0 |
| 46. | வைதி மனோஹரா மாதந்தோறும் வெளிவரும் ஸம்ஸ்க்ருத பத்திரிகை தேவ நாகரி (ஸ்ரீ) சந்தா ... | 3 | 0 | 0 |
| 47. | அம்ருதலஹரி தமிழ் (மாதப்பத்திரிகை) (ஸ்ரீ) சந்தா ... | 3 | 8 | 0 |
| 48. | ராமானுஜ பத்ரிகா ஷெ தெ லு ன் கு (ஸ்ரீ) சந்தா ... | 5 | 0 | 0 |
| 49. | ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸ - தா ஷெ ஹிந்தி (ஸ்ரீ) சந்தா ... | 4 | 0 | 0 |
| 50. | அத்புதசக்தி ... | 0 | 8 | 0 |

மற்றும் பல புத்தகங் ஞ்குப் பெரிய கியாடலா
தருவித்துப் பார்க்க.

ானேஜர், கிர்தமா ஆபீ .
சின் ஞ்சீபுரம்

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ வஷண விக்வான்களுக்கு உபசியம ன மிகச்

சிறந்த ச ஸ்திரார்த்தக் கள டங்கிய

புத்தக களின விளமபரம

உத்யாந பத்ராதிப பாக்யமாலா

उद्यानपत्राधिपभाग्यमाला

पुष्पैः शतेन कमशः प्रथेत

त्रा यावत्पचुराणि पुष्पाणि

एतानि नित्यं विबुधावतसाः

இ ம லையில து ளெ ளி நீதிநுக்கிற

அரு ளக .

1. உத்யா ஸமவாதம்.

இது சென்னை வித்வான். அனந்தாசாரியர் ஸ்வாமி யால் வெளியிடப்பட்டது. ஷே உத்யாந பத்ரி ாசிரிய ருடைய ஞானப் பெருமையையும் மஹா ப்ராமாணி த் வத்தையும் ஸாரமாக விவரிப்பது. ஸம்ஸ்க்ருத ாலெஜ் வித்வான்களால் மி லும் மெச்சப்பட்டது. விலை 0.4 0.

2. உத்ய சிக்ஷா (முதல் பிரசரம்.)

இது பண்டித. கோமடம் ஸம்பத்துமார ஸ்ரீநிவாஸா சாரியர் ஸ்வாமி பணித்தது. முன் க்ரந்தத்தைக் காட்டி லும் ரஸம்மிசூந்தது. அஸ்தமிதாந்ய பாவமாக வாசிக் த் த கது. விலை 0 3 0.

3. உத் நசிக்ஷ (இரண்டாவது பிரசரம்.)

இதுவும் ஷெ ஸ்வாமி அன்க்ரஹித்தது. ஆச்சரிய மான 27 பாராக்கள் இருபத்தேழு நக்ஷத்ரா ள் போன் றவை பென்று மஹான் ள் கொண்டாட நின்றது. விலை 0 8 0

4. ரஸி ரஸாய ம்.

இது ஸ்ரீ காஞ்சி அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமிய ருளியது. ஸம்ஸ்க்ருதபாஷை தெலுங்குலிபி. விலை 0 10 0. இந்த க்ரந்தத்தின் பெருமையை அவரவர்கள் அதுபவித்தேயறிய வேண்டும். ஷெ திருமலை தாதாசாரி யர், முன்னோர்களுடைய திருவாக்குகளை விபர்தமாககி யிருக்கும் வைபவம் இதில் விசதமாகக் காணத்தகும். ஸ்ரீ காஞ்சி வித்வான் இளங் ராடு ரங்காசாரியர் ஸ்வாமி யின் ஸாக்ஷ்ய பத்ரி யும் இதில் விள ிகும். றோதாவரி கனபாடி. சார்த்தாலம் வெங்கட ஸுப்பராய சாஸ்திரிக ளின் பத்ரிகை வெகு ஆனந்தமானது இதில். இப்புத்த கத்தின் 46, 47, 48 பக்கங் ளிலுள்ள அருமையான ச்லோகங்களை கீர்த்திமூர்த்தியான ஸ்ரீமத் ஆக்கராண்ட வன் பல ரல் வாயாரச்சொல்லி யு ந்தாரென்பது ப்ரஸித் தம். அவற்றுள் *கீலே த்பாட ரீதம்* என் பது முதலா மூன்றுச்லோகங்களுக்கும் மூவுலகும் விலை யாகுமேர்வென்று விசேஷித்து உகந்தபடி.

5. வித் த வைதி பூஷ ம்

இதுவும் (ப்ர. அ.) ஸ்வாமி பணித்தது. ஷெ திரு மலை தாதாசாரியர் உத்யாந பத்ரிகை (194ல்) திகம் என மகுடமிட்டு இரண்டேவரி யெழுதி ஒரு வேண்டு கோள் வெளியிட்டிருந்தார். அதை நிறைவேற்றும் வியாஜ மா ஸ்வாமி மறைப்பாற்கடலைத் தமது திருநாவின் மந் தரத்தால் கடைந்து ஸகல வித்வத்வைதிக போக்யமான திவ்யாம்ருதத்தை யளித்ததாக மெச்சப்பட்டது. இது விலை 0 4 0

6. தத ஹிதோபதே ம்.

இதுவும் (ப்ர. அ.) ஸ்வாமி பணித்தது. விலை 0 4 0. இதைப்போன்ற தூல் வேறில்லை யென்று நிஷ் பக்ஷபாதர் ள் கொண்டாட நின்றது. இதில் ஸாரமா ப் பத்து விஷயங ளை யெடுத்துக் காட்டி 'வைவஸ்வதமந்வந் தரே ஜம்பூத்வீபே பாரதவர்ஷே பரத ண்டே மேரோர் தக்ஷிணே பார்ச்வே இவர்களாலும் இவர்களது தந் த தந் த தந் தை தந் தை தம மூத்தப்பர்களாலும் புத்ர பௌத்ர நப்த்ருப்ரப்ருதிகளாலும் இவற்றுக்கு விடை சொல்லித் தலையெடுக் முடியாது என்று சபதம் செய் திருக்கும் பெருமை பொலிந்துள்ளது. இதில் மன்னார் குடி பண்டித. ஸ்ரீநிவா ராசாரியர் ஸ்வாமி வெளியிட்டிரு கிற விஜ்ஞாபனம் விசேஷித்துப் போற்றத் தக்கது.

அதில் ஒரு பகுதி காண்மின்.

‘தேசி ப் பிரபந்தத்தின் பாடவிஷயத்திலும் உரை விஷயத்திலும் குற்றங்குறைகள் கூறப்பட்டால் பதிப்பாள ரான ஸ்ரீராமதேசி ராசார்யரன்றோ இதற்கு பதிலுரை முன்வரவேண்டும். அவர் ஸ்ரீ அண்ண ராசாரியர் வா

மிக்கு எழுதி யிருந்த கடிதங்களெல்லாம் அச்சாகி வெளி வந்திருக்கின்றன. ‘தேவரீர் கிருபையோடும் ஆராய்ச்சி யோடும் திருத்திக் கொடுக்கிற பாடமே தேசிகன் திருவாக்கில் திருவவதரித்ததென்று நான் நிண்ணமாகக் கொள்வேன்” என்று அந்த ஸ்ரீராம தேசிகாசாரியர் ஸ்ரீ அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமிக்குப் பல கடிதங்களெழுதி யிருப்பதை யாரும் மறைக்க முடியாது. அவர் உண்மையில் ஸமர்த்தர்; ஆராய்ச்சியாளர். அவர் இப்படி ஹார்தமாக எழுதி யிருக்கும்போது அவரையுள்ளடக்கி மற்றையோர்கள் வம்பு தம்பாக எதையேனும் எழுதிப் போருவதில் என்ன பயன்? எழுதுகிற விஷயங்களும் ஒன்றுக்கொன்று ஸம்பந்த மில்லாமலிருக்கின்றனவே. பதில் சொல்ல முடியாத விஷயங்களுக்கு பதில் சொல்லப் புறப்படுவது தகுதியன்றே. D. T. தாதாசாரியர் ‘கோதைபோலும்’ என்கிற சிறு புத்தகத்தை வெளியிட்ட அடுத்தவாரத்திலேயே அதற்குப் பரிபூரண பதிலுரைபான துவரைப்பிரான் திருவருளென்கிற அற்புதமான நூல் அவதரித்தது. சென்ற திருவாடிப்பூச மஹோத்ஸவ ஸமயத்தில் மன்னார்குடி அக்ரஹாரத்தில் 10 நாள் நடைபெற்ற வித்வத் ஸதஸ்ஸலில் அந்த நூல் த்ரி மதஸ்த வித்வான்களாலும் வெகு ஊகத்துடன் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு மிகவும் கொண்டாடப்பெற்றது. அந்த ஸதஸ்ஸுகாக இந்த D. T. தாதாசாரியரும் வந்திருந்து திருமேனி பாங்கில்லாமைய அபிநயித்துப் பெரும்பாலும் விலகியே யிருந்து சென்றார். இப்புத்தகத்திற்கு விடைவருமோ? என்று கேட்டவர்களுக்கு வெகு சாதூர்யமாக பதில் சொன்னார்; “அண்ணங்கராசாரியருக்கு எல்லாவித ஸௌகரியங்களுமுண்டு; எனக்கு எதுவுமில்லை; ஆனாலும் பார்க்கிறேன்” என்றார். எங்களுக்கு திருப்திகரமாக இரண்டொரு விஷயங்களு

கா து பதில் சொல்லுமே' என்று கேட்டதற்கு 'எல்லாம் க்ரமேண தெரியவரும்' என்றகன்றார். இவர் விஷயங் களை உள்ளபடி க்ரஹிப்பவரேயல்லர்; ஸ்வயம்பிவிதிதம் ஸ்வயம் நஜாநாதி என்கிற முறையிலே ஏதோ எழுதிப் போருகிறவர் என்றே அவ்விடத்திலுள்ள ஸகல வித்வான் களும் ஏக கண்டமாகக் கூறினர். ஸஹ்ருதயஹ்ருதயங்க மமா எழுதுவதற்கு விஷயம் சிறிதுமில்லாவிடிலும் எதை யாவது எழுதிக்கொண்டே யிருக்க வேண்டிய தென்கிற வொரு ஸங்கல்பம் கொண்டிருப்பதாகவும் கூறினாரிவர். அப்படியே பெழுதுக. அவ்வளவும் உலகுக்கு மஹோப ரமாகவே முடிந்து வருகின்றதென்பதைக்கூடவா இந்த ஸ்வாமி தெரிந்துகொள்ளமாட்டாதவர்? நன்கு தெரிந்து கொள்வர். இப்போது தத்வஹிதோபதேசமென்கிற இந் தூலை ஸேவிக்கும் ஒவ்வொருவரும் இந்த D. T. ஸ்வாமி யிடத்திலேயே மஹத்தான க்ருதஜ்ஞதையைச் செலுத் துவர்களென்பது நிண்ணம்." என்பதாகவுள்ளது.

7. வன ப் பிர ன் திருவருள்.

இதாவும் ப்ர. அ. ஸ்வாமி பணித்தது. விலை. 0 10 0 இப்புத்தகம் 'எப்பொழுதும் நாள் திங் ளாண்டீழி யூழி நொறும் அப்பொழுதைக்கப்பொழு தென்னாவமுதமே' என்றிடுபடத்தகுந்த புத்தகமிதுவே பென்று வித்வான்கள் மகிழ நின்றது. (கோதை போலும் ஆராப்ச்சி.) வைதிக வித்வதாபரணம் என்கிற அநுபந்தத் துடன் கூடியதிது. திருவையாறு மஹாராஜா ஸம்ஸ க்ருத காலெஜ் ப்ரொபஸர் S. T. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்

M. A. L. T. அவர்கள் இப்புத்தகத்தை வாசித்துப் பரவசராகி —ருகியெழுதின பத்ரிகையும் (3 8 1946) வெளிவந்துள்ளது ; அதாவது

தோதாவிலாஸம் கல்பாணபுரம். திருவைப்பாறு
மஹாராஜா ஸம்ஸ்க்ருத காலெஜ் ப்ரொபஸர்

S. T. ஸ்ரீநிவா ராசிரியர் M. A., L. T.

எழுதுகிறார் :

ஸ்ரீமத் P. B. A. ஸ்ரீராம ன்னிதிக்கு ஹஸ்ராவ் ருத்திப்ராணமபூர்வ சிஞ்ஞாபனம். துவரைப்பிரான் திரு வருளைப்பெற்று வாசித்து மகிழ்ந்தனன் இவ்வாராய்ச்சி எழக் கரணமாகிய நூலும் பார்'கப் பெற்றிருந்தால் இன்னும் சுவையாயிருந்திருக்கும். தேவரீர் அப்படியே அதுவதித்திருப்பதால் குறையொன்றுமில்லை. தேவரீரது நயத்தையும் நகைச்சுவையையும் இடைவிடாது மிளிர்ந்து நிற்கும் செங்கண்மாலன்பையும் சிற்றறிவுடைய அடியேனே சொல்லுந்திறமுடையேன்.

த ஸ S.T.S. 3 8 46.

8. ரத்ஸல்யார்த்த ப சி .

இதுவும் ஸ்வாமி பணித்தது. இன்சுவையே வடிவெடுத்த 220 சுலோக 'களால் ப வானுடைய வாத்ஸல்ய குணத்தின் தத்துவம் பாக்க நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது இதனில். இது தேவநா ரி லீபியில் தமிழில் பொழிப்புரையோடும் வெளிவந்துள்ளது. விலை 0 12 0 இதுவே தெலுங்கு லீபியிலும் தெலுங்கு பாஷை வியாக்கியானத் தோடும் வெளிவந்துள்ளது. அதன் விலை 0 8 0.

9. ஹருதய டேளபாயம்.

இதுவும் ஸ்ரீஸ்வாமி பணித்தது. ஸம்ஸ்கிருத பாஷையில் தெலுங்கு லிபியிலுள்ளது. இதில் உத்யாந பத்ரிகா சிரியருடைய மயஞ்ஞன் யாவும் கண்ணாடிபோல் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. சுருக்கமான தமிழ்முகவுரை போடுக கூடியது. இதன் விலை 0 8 0.

10 ப்ரணதி விமுகாத்த பரிசீலனம்.

இதுவும் ஸ்ரீஸ்வாமி பணித்தது. ‘பணியவிசைவில் திசைமுன் தன்’ என்ற தேசிகப் பிரபந்தப் பாசுரத்திற்குச் சிலர் எழுதிய அவப்பொருளை ஸமர்த்திகவந்த உத்யாந பத்ரிகாசிரியருடைய வாதங்களைச் சரமாரியாகக் கண்டித்தது. தெலுங்கு லிபியில் ஸம்ஸ்கிருதபாஷையிலுள்ளது. நெ. 9 ஸஹ்ருதய ஸௌபாக்கியத்தோடு சேர்ந்துள்ளது. இது தேநா ரி லிபியிலு முண்டு. தமிழ் வசனமாகவு முண்டு. விலை 0 6 0.

11. பாபுஜங்கீர் வம்

இதுவும் ஸ்ரீஸ்வாமி பணித்தது. 115 ச்லோகொண்டதாய் இரண்டு ஸர்க்கங்களுடையதானாவியம். இது தெலுஞ் லிபியில் தெலுங்கு டிகையுடன் கூடியது. விலை 0 8 0. தேவநாகரி லிபியில் மூலமும் தமிழ்ப் பொழிப்புரையு முள்ளது. விலை 0 8 0. தேசிகனுடைய திருசர்ப்பையில் “ஸபாபுஜங்க குணபம் தருய:” என்றுள்ள ச்லோகத்தில் ஸ்வாமி ஸபையைக் கண்டால் விலகி நிற்பார் என்று தெரிவிக்கப்பட்டதின் தத்துவத்தை மிவிரிவாக வுணர்த்து மிந்தால். (இதில் உத்யாந பத்ரிகாசிரியர்க்கு ஸாக்ஷாதத்தான பங்கமில்லை யென்று சொல்லலாம்.)

12. 'ருஸிம்ஹாவதார ஹேதுநிருபணம்.

13. விபவாவதார சோகதத்வம்

இவையும் ஸ்ரீஸ்வாமி பணித்தவை. ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையிலும் தமிழ்ப்பாஷையிலு முள்ளன. உத்யாந பத்ரிகாசிரியருடைய விபரீதவாதங்களை வேரறுப்பன இவ் விரண்டும். ஸகல பண்டிதர் ஞும் விரும்பி வாசிக் த் தக்கவை இவ்விரண்டு க்ரந்தங்களையும் ந்ருவிம்ஹப்ரியா பத்திராதிபரான ஸ்ரீ. 'உ. வே. S. வாஸுதேவாசார்ய ஸ்வா மி ன் வரப்பெற்று ஆனந்தம்பொங்கி ஸ்ரீஸ்வாமி ஸன்னி திக்கு விடுத்த திருமுகம் வருமாறு:

“ குசலம். ஸ்ரீ. ஸைதாப்பே' டை. ஆழிமழைக்கண்ணு.

சுரிபைநம். ஸ்ரீமதேராமாதுஜாயநம்.

சரமாவதிதாஸனாகிற வாஸுதேவதாஸன் அனந்தஸுக் ருதப்ரணம பூர்வகமாகச் செய்யும்விண்ணப்பம்..... அடியேனுக்கு ஒருமாஸமாக உடம்பு அஸ்வஸ்தமாக இருந்த நாலுதினங்களாகக் கொஞ்சம் குணமாகிவரு கிறது. ஒரு கருமத்தின் அதுபவம் ஏதாத்ருச துக் த்தை விளைவித்த போதிலும் ஏதோ விசேஷித்ததொரு அஜ் ஞாதஸுக்ருதம் ஒரு பாக்யவிசேஷத்தைக் கொடுத்து வியாதியினால் உண்டான சிரமத்தை மறக்கும்படி செய்தது. அந்த பாக்யமென்ன வென்றால் தேவரீர் திருவாய் மலர்ந் தருளிய ஸ்ரீகோசங்களின் ஸேவாலாபமே. பகவச் சாஸ் த்ரதத்வம், ந்ருவிம்ஹாவதார ஹேது நிர்ணயம், விபவா வதார சோகதத்வம் என்னும் ஸ்ரீகோசங்களைத் தேவரீர்கள் மஹத்தான க்ருபையுடன் அனுப்பியிருந்தது. அவை களை ஸேவித்துக்கொண்டே ச்ரமத்தையறியாமல் பொழுது போக்கினேன். அவைகளின் ஸ்வாதுத்வத்தை என் சொல்வேன்... ,ஸம்ஸாரமே அபவர்த்தகமாக நினைக்கப்

படுகிறது...இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீகோசிகளை அதுக்கரஹிப் பதற் றான ப்ரீதி விசேஷம் மேன்மேலும் அபிவ்ருத்தமா கும்படி ஸ்ரீசரண்யன் அதுக்கரஹிக்க வேணுமென்பதே அடியேனுடைய ப்ரார்த்தனை....

வாஸுதேவதாஸன். 19 12 47

14. அபிந தயா த ம்.

இதுவும் ஸ்வாமி பணித்தது. ஸம்ஸ்க்ருத பாஷை யிலமைந்த 250 ச்லோகங் கொண்டது. ஸம்ஸ்க்ருத கத்ய ரூபமான தாத்பர்ய ஸாரத்துடன் கூடியது. தெலுங்கு லிபியில் அச்சிடப் பெற்றது. ஸஹஸ்ரநாமத்தில் வி த்தா என்கிற திருநாமத்தின் பட்டர்பாஷ்யத்திலுள்ள பொருளை ரஸாபாஸப் படுத்தி யெழுதியிருந்த உ த்யாகபத்ரிகையைப் பாறுபாளுக்கின தூலிது. விலை. 0 12 0 இதனுடைய தாத்பர்யஸாரமே (நெ. 13) விபவாவதார சோகதத்வ மென்கிற தமிழ் தூல்..

15. அம்ருதலஹர்ஸஞ்சிகை ள்.

உத்யாக பத்ரிகையில் வெளிவந்த அஸம்பத்தப் பொருள்கள் பலவும் அப்போதைக்கப்போது அம்ருத ஸஹரி யென்னும் மாதப் பத்திரிகையிலும் ஸ்ரீஸ்வாமியால் நிரவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன வென்பது உ லகப் பிரசுத்தமே. அப்படிப்பட்ட விஷயங்கள் கொண்ட ஸஹரி ஸஞ்சிகை களின் விலை. 2 14 0

16. வைதிக மனோஹரா ஸஞ்சிகைகள்.

தேவநாகரலிபியில் ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையில் ஸ்ரீஸ்வா மியால் நட த்தப்பட்டுவருமிந்த மாதப் பத்திரிகையிலும் பெரும்பாலும் பத்ரிகைதோறும் உ த்யாக பத்கா

விதண்டா நிராஸங்கள் நிரம்பியிருக்குமென்பதும் ஜகத் ப்ரலித்தம். இதில் ஸ்ரீஸ்வாமி எழுதிவருமவை தவிர, இதர பண்டிதர்களும் உத்யாந பத்ரினை யைக் கண்டித்து எழுதிவரும் வியாஸங்களும் விசேஷித்து வாசிக்கத் தகுந்தவை. இப்படிப்பட்ட விஷயங்கள் டொண்ட ஸஞ்சிகைகளுக்கு மாத்திரம் விலை 4 11 0.

17. தி 6 ளபாயம்.

உத்யாந பத்ரினையில் விரலுக்குத்தகாத வீக்கமென்று வைதிகர்கள் பலரும் விளம்பும்படி வெளிவந்த வேதஸம் பந்திகளான விஷயங் ளை விரிவாகச் சிதைத்து வைதிகர்களுள்ளம் குளிர ஸ்ரீஸ்வாமியால் ஸம்ஸ்க்ருத பாவையில் இயற்றப்பட்ட நூல் இது. ஷை வைதிக மனோஹரா பத்ரினையில் பகுதியாக வெளிவந்துடொண்டிருப்பது இது. அப்பத்திரிகைக்கு வருஷச் சந்தா (ரூ.) செலுத்துபவர்களுக்கு இந்தூல் எனிது. பிறகு தனியாகவும் வெளிவரும்.

18. ப்ரஹ்மவ்யாபதி பரிஷ் ரியர.

இதுவும் ஸ்ரீஸ்வாமியால் ச்லோகங்களாக இயற்றப்பட்டு கத்யரூபமான தாத்பர்யஸாரத்தொடுங் கூட தேவநா ரியில் அச்சிடப் பெற்றது. கீர்த்திமூர்த்தியான ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ இளங்காடு ஸ்வாமியினால் 'அபிநவதத்வ முக்தாகலாபமோ., அபிநவ அதி ரண ஸாராவளியோ.' என்று தெகுடாடிக் கொண்டாடப்பட்ட திவ்ய ரந்தமிது. எம்பெருமானுடைய வ்யாப்தியின் தத்துவத்தை விரிவாக விளக்குமிது. விலை 0 8 0.

19. ப ார்த்த ரக்ஷா.

இதுவும் ஸ்ரீஸ்வாமி யியற்றிய விரிவான தமிழ்நூல். உத்யாநபத்திராதிபரும் இவரைப் போன்ற மற்றுஞ் சில

பேரும் எழுதியுள்ள விஷய களை விரிவாக விமர்சித்து
 ஆபார்த்தங்களை யெல்லாம் அறவேயகற்றி வித்வான்களை
 மிகமிகவு ப்பித்த னாலிது. அபூர்வமான பலவிஷயங்களை
 யதுபவித்து அகமகிழ நினைக்குமவர்களுக்கு நவநிதியானது
 இது விலை 1 8 0.

20. விமர் மும் பராம் மும்.

கோயமுத்தூர் பட்டர் திருமானிகைத் தலைவர்.
 ஸ்ரீ. உ. வே. திருமலை வேத வ்யாஸபட்டர் ஸ்வாமி ஸம்ஸ்
 க்ருத பாஷையில் பணித்தது. தேவநாகரியில் அச்சிடப்
 பெற்றது மதிரேக்ஷணர்த்தப் பேராட்டம் முதலிய பல
 விஷயங்களில் தத்துவ முணர்த்துவது. விலை 0 8 0.

21. பலநூல் தொகுதி.

ஸத்ஸம்ப்ரதாய பரித்ராணம் ஐகமத்யாஸம் ஆராய்
 ச்சி, மதிரேக்ஷணர்த்த ஸர்வஸ்வம் சிரோமணி கிரோ
 பூஷா, சிரோமணி சேகரம், பரிஷ்காரம், தெளர்ப்பாக்ய
 த்ருமகரணம், ப்ராமாணிகமதிரேக்ஷண, விவாத சாந்தி,
 வைதிக ஸ்ருதயா பரணம் முதலிய 16 நூல்கள் ஒரு
 தொகுதியாக உள்ளது. விலை 3 9 0.

22. அப்புத சதி.

ஸபீப காலத்தில் உத்யாந பத்திராதிபரால் வெளி
 யிடப்பட்ட ஸர்வசக்தி யென்னும் சிறு சுவடியிலுள்ள
 விஷயங்களெல்லாம் விபரீதங் ளென்று ஸ்ரீஸ்வாமி விரி
 வாக விளக்கியது. எம்பெருமானிடத்தில் பரமபக்தியை
 வளர்க்குமிந்த திவ்ய ரந்தம் ஒவ்வொரு வித்வான் னுக்
 கும் பக்தர் னுக்கும் அநவரதம் கையிலேயே விளக்கவுரி
 யது விலை 0 8 0.

அறிவிப்பு

இப்புத்த ளெல்லாம் பலஇடங் ளில் கிடைக்கும்.

- (1) 31. A. நாட்டுப்பிள்ளையார் கோவில் தெரு, ஜி. டி. மதராஸ்.
- (2) 29. இருளப்பன் தெரு, ஜி. டி. மதராஸ்.
- (3) க்ரந்தமாலா ஆபீஸ் காஞ்சிபுரம்.
- (4) 92. கோவிந்த ராஜன்ஸன்னிதிவீதி திருப்பதி.
- (5) ஸ்ரீவிலாஸம் பிரெஸ், சிழ்ச்சித்திரவீதி, ஸ்ரீரங்கம்.
- (6) 72. ஸவிவன்வீதி பட்டர்திருமானிகை கோயமுத்தூர்.

விசஷ அறிவிப்பு: மேல்குறித்த புத்தகங்கள் யாவும் விலை கொடுத்து வாங்க சக்தியற்றவர்கள் வித்வான் களாகவோ வித்யார்த்திகளாகவோ இருந்தால் அப்படிப்பட்டவர் னுக்கு மாத்திரம் இவை இனாமாக வழங்கப்படும். அப்படி இனாமாகப் பெறவிரும்புமவர்கள் “ஜி. வி. பார்த்தஸாரதி அண்டு கோ. லி. சின்னதம்பி முதலிவீதி. ஜி. டி. மதராஸ்” என்கிற விலாஸத்திற்கு இரண்டு வித்வான்களுடைய ஸெர்ட்டிபிகேட்டுடன் விண்ணப்பம் மெழுதிக்கொள்ள வேண்டும். ஷெபாக்கய மாஸையில் மேன்மேலும் வெளிவரும் மலர்களும் அவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டுவரும்.

26 1 48

சென்னை

M. பர்த்தஸாரதி.

31, A. நாட்டுப் பிள்ளையார் கோயில் தெரு, ஜி. டி. மதராஸ்.

குறிப்பு: மேல்கண்ட விலாஸத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்திற்கு நிதியாகவுள்ள பலவகைப் புத்தகங் ளும் கிடைக்கும். கியாடலா தருவித்துப்பார்க்க.

